

Διάλογος μ' έναν
πεσόντα

[ΣΕΛΙΔΑ 6](#)

5 ερωτήσεις
και απαντήσεις
για τις εκλογές

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Φασιστικά
φίδια

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Ο Καμίνης
σε ρόλο
αρχιμπάτσου

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Το σίριαλ
Μπαμπινιώτη

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Πως εδραιώνεται
ο ρατσισμός
και στη νεολαία!

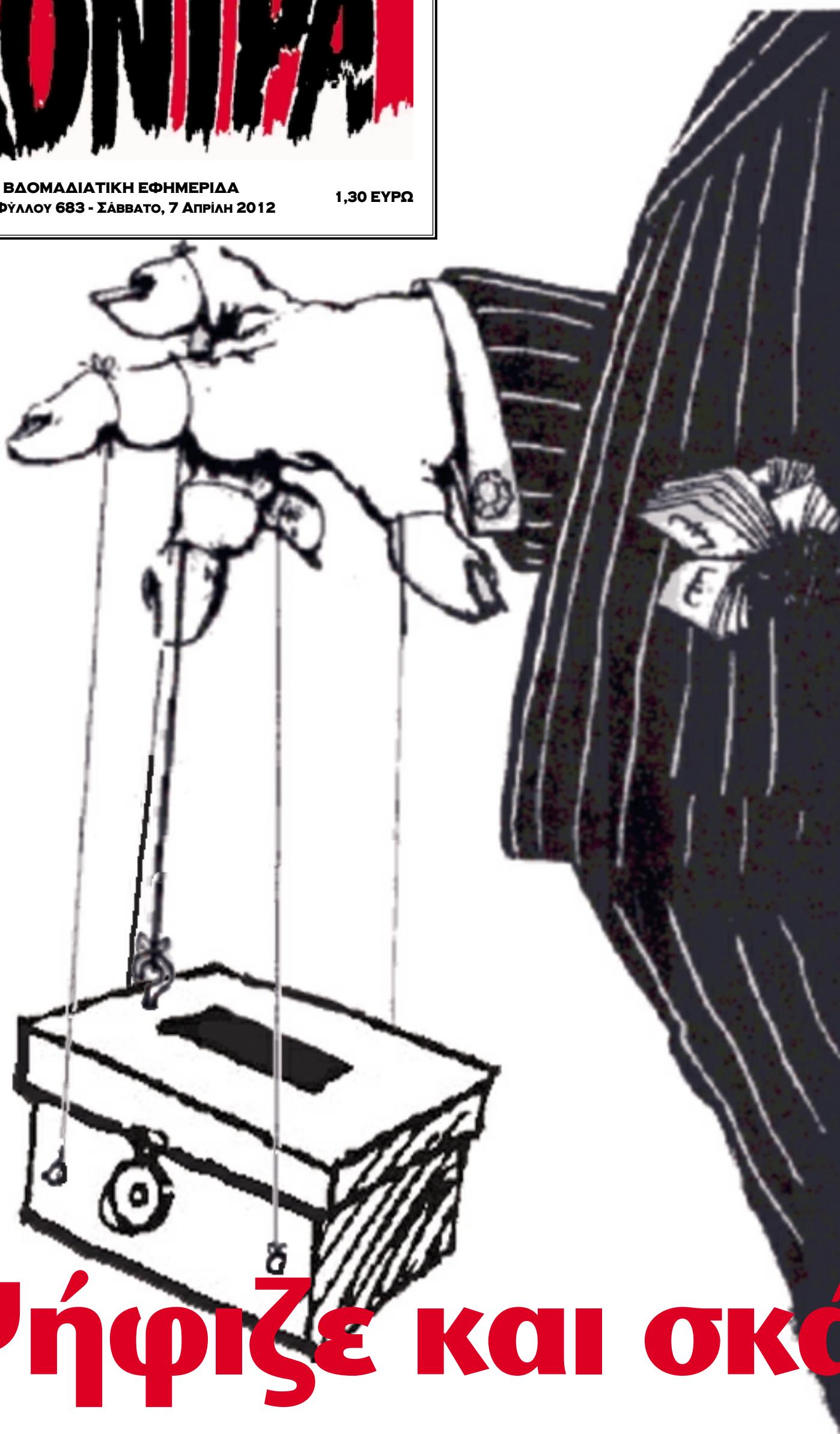
[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ανοιξε ο δρόμος
για οικοδόμηση
σε
αμφισβητούμενες
δασικές εκτάσεις
οικοδομικών
συνεταιρισμών

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Παλαιστίνη
Η σιωνιστική
βαρβαρότητα
συνεχίζεται, το
ίδιο και η
αντίσταση

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Ψήφιζε και σκάσε

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

7/4: Ημέρα υγείας, Μοζαμβίκη: Ημέρα γυναικάς 7/4/1943: Απόδραση 56 κρατουμένων από τις φυλακές του σανατορίου «Σωτηρία» (πολλοί κομμουνιστές από Ακροναυπλία) 7/4/1943: Δημιουργία Ταγμάτων Ασφαλείας 7/4/1944: Αντάρτες κατά αστυνομικού σταθμού Μαραθώνα (έξ χωροφύλακες νεκροί) 7/4/1972: Ενιά νεκροί εργάτες από γερανογέφυρα (ναυπηγεία Ελευσίνας) 7/4/1977: Εκτέλεση εισαγγελέαχειριστή δικών της RAF Ζήγκεριντ Μπουόπτακ 7/4/1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχάνων της Γενοβία Φελίτσε Σκιοβάττι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 7/4/1993: Ερτά βόμβες (ΕΛΑ-1 Μάρη) σε αστικά λεωφορεία (εξερράγησαν τρεις) 7/4/1998: Ρουκέτα κατά Citibank (17N) 7/4/1999: Αλβανή δολοφονείται από μεθοριακή περίπολο της ΕΛΑΣ στα σύνορα με τη FYROM 8/4: Ημέρα Ρομά 8/4/1896: Αναρχικός τασακάρης (Δημ. Μάτσαλης) εκτελεί τον τραπεζίτη Διονύσιο Φραγκόπουλο και τραυματίζει σοβαρά τον μεγαλέμπορο Ανδρέα Κόλια (Πάτρα) 8/4/1941: Δραπετεύουν από το σανατόριο του Ασβεστοχωρίου Θεσσαλονίκης δώδεκα μέλη του ΚΚΕ από Ακροναυπλία 8/4/1948: Επίθεση ανταρτών εναντίον Κομοτηνής με πυροβολικό και όλμους, αποκρύεται από τον στρατό 8/4/1969: Συγκρούσεις αγροτών-αστυνομίας στα Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων, δεκάδες τραυματίες, σφαράντα συλλήψεις 8/4/1971: Απολύονται 261 εκτοπισμένοι, μεταξύ τους 27 στρατιωτικοί 8/4/1986: Εκτέλεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17N) 9/4: Τυνησία: Ημέρα μαρτύρων 9/4/1941: Αρχή γερμανικής κατοχής Θεσσαλονίκης 9/4/1945: Ο Θεόδωρος Πάγκαλος στη δίκη των δοσιοφόνων δηλώνει «είναι άνιοι της τιμής της πατρίδος» 9/4/1968: 31 νεκροί από ταραχές λόγω της δολοφονίας του M.L. King (ΗΠΑ) 9/4/1968: Διακήρυξη Ντούπτεσεκ (άνοιξη της Πράγας) 9/4/1973: Ανατίναξη ιστορικής πρεσβείας Λευκωσίας («Μαύρος Σεπτέμβρης») 10/4/1870: Γέννηση Λένιν 10/4/1971: Βόμβα στα γραφεία της παραεκκλησιαστικής οργάνωσης «Ζωή» 10/4/1989: Βόμβα έξω από την πόρτα διαιμερίσματος ορεοπογίτη Σαμουήλ Σαμουήλ (1η Μάρη) 11/4: Ημέρα κατά νόσου Parkinson 11/4/1944: Εκτέλεση πέντε κομμουνιστών ως αντίποινα για δολοφονία δύο χωροφύλακων (Καισαριανή) 11/4/1969: Βόμβα στην είσοδο εφημερίδας «Εστία» (ΔΑ) 11/4/1978: Εκτέλεση δεσμοφύλακα φυλακής όπου κρατούνται στελέχη της οργάνωσης (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 11/4/1994: Χτυπήματα κατά AliCo και Nationale Nederlanden (17N) 12/4/1928: Βομβιστική επίθεση κατά του βασιλιά Ιταλίας Βίκτορα Εμπανουήλ, δεκαετρά νεκροί, τριάντα τραυματίες, ο διοικ. δεν έπαθε τίποτε 12/4/1967: Συγκρούσεις απεργών οικοδόμων-αστυνομίας στην Ομόνοια, 75 τραυματίες 13/4/1970: Υπό διεθνείς πιέσεις η χούντα απελευθερώνει τον Μίκη Θεοδωράκη από τον Ωρωπό 13/4/1970: Τέλος δίκης της «Δημοκρατικής Αμυνας», καταδίκη είκοσι εκ των 34 κατηγορουμένων 13/4/1973: Ογκώδης φοιτητική διαδήλωση στην Πάτρα.

● Μια δεκαετία θα χρειαστεί για να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα αναδιαρθρώσεων και να γίνει η χώρα ξανά ανταγωνιστική, λέει ο «πολύζ» Πολ Τόμσεν ●●● Και πώς θα είμαστε στο τέλος αυτής της δεκαετίας; ●●● Σαν... κινέζοι εργάτες ●●● Οπως καταλαβαίνετε, η επιπυχία του προγράμματος απαιτεί τη δυστυχία της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας ●●● Και αντιστρόφως, βέβαια ●●● Οχι, δε θα μας αφήσει ήσυχους ο Πάγκαλος ●●● Θα κοπρίζει πλέον από τις προδήκες των βιβλιοπωλείων και από τα τηλεοπαράδυμα ●●● Το βιβλίο «Ολοι μαζί τα φάγαμε» θα κυκλοφορήσει, βέβαια, μετά τις εκλογές ●●● Μην κάνει και ζημιά στο ΠΑΣΟΚ ●●● Εχει που έχει τα χάλια του ●●● Εδώ δεν βρίσκουν «νέους και άφορτους» υποψήφιους για να βάλουν στα ψηφοδέλτια ●●● Κι έχεις και τους μαλάκες να σβήνουν τα φώτα για ένα λεπτό, επειδή λέει είναι η ώρα της Γης ●●● Να κάνει το κράτος τέτοια κοροϊδιλίκια το καταλαβαίνω, αλλά να βρίσκονται εργαζόμενοι και να ταιμπάνε, με

εξεγέρει ●●● Εστω και μικροστοί ●●● Γιατί κι αυτοί τραβάνε ζόρια, ρε γαμώτο ●●● Υπάρχει ακόμα η ΕΔΗΚ! ●●● Το πληροφορηθήκαμε από την ανακοίνωση της εκλογικής συνεργασίας της με τον ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο ●●● Πόσο καραγκούζηδες θα γίνουν ακόμη εκεί στην Κουμουνδούρου; ●●● Κι από πού κι ως πού μια ένωση πολιτικών κορυφών βαφτίζεται «κοινωνικό μέτωπο»; ●●● Τη διαφορά ανάμεσα στο κοινωνικό και το πολιτικό δεν την ξέρουν; ●●● Και βέβαια, την ξέρουν, αλλά η πολιτική απατεωνιά ρέει στο αίμα τους ●●● «Αν

κάποιος κάνει κωλοτούμπες σ' αυτή την πολιτική ζωή, αυτός είναι ο Αντώνης Σαμαράς» ●●● Ποιος το είπε αυτό; ●●● Ο πρωταδηλήτης της κωλοτούμπας Χεριχέρης ●●● Μια καλή ιδέα θα ήταν να τους έστελναν στους ολυμπιακούς αγώνες του Λονδίνου ●●● Τι να του ταξέ σε Καρμένος αυτουνού του Γιαννάκη και έγινε ο δέκατος βουλευτής του νεοπαγούς κόμματος, δέκα μέρες πριν διαλυθεί η Βουλή; ●●● Οπως και να 'χει, ο Καρμένος έγινε ο έβδομος «πολιτικός αρχηγός» ●●● Να διακινδυνέψουμε την πρόβλεψη ότι δε θα γίνει «ντιμπέιτ»; ●●●

Δύο γεμάτες σελίδες στα «Νέα Σαββατοκύριακο», με τίτλο «Υπόγειες διαδρομές με τα φρένα καμένα...» ●●● Α, όλα κι όλα, ο κυρ-Σταύρος θα στηρίξει Σαμαρά, χωρίς ν' αλλάξει τη γραμμή της φυλάδας ●●● Και σήμερα, η στήριξη Σαμαρά περνά από την αποδόμηση του Καμμένου ●●● Και γιατί στηρίξει Σαμαρά ο κυρ-Σταύρος; ●●● Μα σύμβολος του Σαμαρά είναι ο υιός κυρ-Σταύρου, τον οποίο φιλοδοξεί να εκλέξει βουλευτή και να τον κάνει τουλάχιστον υφυπουργό ●●● Πρώτο τραπέζι πίστα στο διαδικτυακό «τοκ σόου» του Χατζηπαπάρα η Άννα η Νταλάρα ●●● Προβλέπουμε η Real News, μόλις τελειώσει με τη διανομή των Απάντων Πάριου, ν' αρχίσει τη διανομή των Απάντων Νταλάρα ●●● «Θέλω πολύ να είμαι Αριστερή με την έννοια που δίνει ο λαός: του ανθρώπου που παλεύει για τα ιδανικά του, που δεν το βάζει κάτω, που πάει φυλακή για τη χώρα του», δήλωσε η φράση Άννα ●●● Φυλακή με ταγιεράκι Σανέλ; ●●● Τερίμπλ! ●●● Δεν είμαστε το κόμμα του Μηνημονίου, δήλωσε ο Κουκουλόπουλος!!!! ●●●

◆ Αλήθεια, γιατί οι προσωπικές ή πολιτικές διαφορές του Παπακωνσταντίνου με τον Αναστασιάδη και το «Πρώτο Θέμα» απασχολούν το Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΚΑ; Γιατί δεν βγάζει προσωπικές ανακοινώσεις ο Παπακωνσταντίνου την πέφτει στην αστική Δικαιοσύνη, η οποία δεν αποφασίζει γρήγορα «αν πρέπει να απαγγελθούν καπηγορίες ή να μπει στο αρχείο»;

◆ Εχει δίκιο να εξεγείρεται ο ΓΑΠ. Τα βρήκε με τον Βενιζέλο, του μεταβίβασε ομαλά το κόμμα, με αντάλλαγμα να υψώσει τείχος προστασίας γύρω του, ο Βενιζέλος και οι Βενιζελικοί τηρούν τη συμφωνία και ξαφνικά βγαίνει και τον «κοπτανάει» η Βάσω που τη νόμιζε δική του. Μόνο που είναι λίγο ξεχασιάρης. Οταν η Βάσω τον βοήθησε να ξαναπάρει το κόμμα το 2007, της είχε υποσχεθεί ότι ουτή θα γίνει υπεύθυνη για την οικονομική πολιτική και επομένως υπουργός, όταν το ΠΑΣΟΚ θα ξανακερδίζει την εξουσία. Αντ' αυτής, όμως, ως «καλτσοδέτα», απ' αφορμή την... αντρίκεια φράση που πέταξε στην οικονομική ιεραρχία τη Λου-

κα. Αυτά τα «δανεικά» του ξεπληρώνει σήμερα η Βάσω, που περιορίστηκε στην πρεδρία μιας Επιτροπής της Βουλής, λες και είναι καμιά παρακατανή γριά. ◆ Η Φώφη κατηγόρησε τον Σαμαρά, ότι «η γραμμή του είναι πολύ μακριά από τις ανάγκες της πατρίδας και την αγωνία των πολιτών, που θέλουν ειλικρίνεια και σταθερότη-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«Κόντρα» ξανά στις 28 Απρίλη

Την καθιερωμένη δεκαετήρη διακοπή θα κάνουμε και φέτος. Ετοι, η «Κόντρα» δεν θα κυκλοφορήσει τα δυο επόμενα Σάββατα (14 και 21 Απριλη) και θα είναι κοντά σας το Σάββατο 28 Απριλη.

Η επικαιρότητα θα εξακολουθήσει να καλύπτεται από την ιλεκτρονική μας έκδοση (www.eksegersi.gr).

ΕΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΠΑΝ...

Οι πρώτες δημοσκοπήσεις έδειξαν ότι μόνο μια μικρή μειοψηφία των Γάλλων (το 8%) αναγορεύει την ασφάλεια και τη μετανάστευση ως τα κύρια προβλήματα - έναντι 42% που

πού

είναι

εξεγέρεις. Τα ακραία κόμματα δεξιάς και αριστεράς που μένουν μόνο στο «δύχι» δεν μπορούν να επιδράσουν δημιουργικά στον απαραίτητο μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Ντανιέλ Κον-Μπεντέτ

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις προσδοκίες και τις συνθήκες που θα εφαλούν και την κοινωνία και την αγορά. Την πρόσκουμε έχυπνες λύσεις που θα αφελούν και την κοινωνία και την αγορά. Ντανιέλ Κον-Μπεντέτ

τα». Άλλα πρόγματα θέλουν οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι πολίτες, Φωφάρα. Με την ειλικρίνεια δεν χόρτασε ποτέ κανένας. Ασε που κανένας δεν περιμένει ειλικρίνεια από τους κατ' επάγγελμα ψεύτες, στους οποίους δεν ανήκει μόν

Για πολλές μπάτσες

«Κατανοεί» την οργή του ελληνικού λαού η Anne Diamantopoulos, αλλά προειδοποιεί ότι «με το να κάψουμε το Σύνταγμα 2-3 φορές δεν πρόκειται να φέρουμε λύση». Ποια είναι η λύση; «Χρειαζόμαστε συγκεκριμένες δεσμεύσεις και προτάσεις στο χώρο της παραγωγής, της κοινωνίκης αλληλεγγύης και των θεσμών». Και για να μην την κατηγορήσει κάποιος ότι γενικολογεί ή αερολογεί, γίνεται συγκεκριμένη: «Παραγωγή σημαίνει μαζική στροφή στην ύπαιθρο με διαφορετική προσέγγιση: γη, γνώση, τεχνολογία».

Ο Σημίτης οργάνωσε κάποτε προεκλογική φιέστα μ' ένα ζευγάρι νέων που έστησαν μια μονάδα παραγωγής και τυποποίησης βιολογικών προϊόντων. Ενα χρόνο μετά, το συγκεκριμένο ζευγάρι χρεοκόπησε,

οπότε δεν ήταν διαθέσιμο για την επόμενη προεκλογική φιέστα. Ο Σημίτης, επίσης, όταν τον ρωτούσαν τι να κάνουν οι θεσσαλοί αγρότες με τη συνεχή πτώση των τιμών στο βαμβάκι, στα στάρια και το καλαμπόκι, σύστηνε να το γυρίσουν στα... σπαράγκια. Ο Γιωργάκης προτίμησε να μιλά για τις νέες δυναμικές καλλιέργειες και το «αγροτικό καλάθι». Ήρθε τώρα ο Σκανδαλίδης, με τη βοήθεια του Ντίνου Ρουτζούνη της Κοππα Research (όπως αποκάλυψε η «Κ» στο προηγούμενο φύλλο της) και διαπιστώνει μαζική θέληση των εργαζόμενων της πόλης να επιστρέψουν στο χωριό. Το ίδιο επαναλαμβάνει η Διαμαντοπούλου, πηγαίνοντάς το ένα βήμα παραπέρα: μόνη παραγωγική διέξοδος είναι η επιστροφή στο χωριό και η ενασχόληση με την

αγροτική παραγωγή. Θυμίζουμε ότι ήδη από το 1993, σε μια συνέντευξη του στο «Βήμα», ο Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε ότι ο αγροτικός πληθυσμός της Ελλάδας είναι πολύ μεγάλος και πρέπει να μειωθεί. Τα ίδια έλεγε ο Σημίτης, ενώ ο Τζουμάκας, που πέρασε ένα φεγγάρι από το υπουργείο Γεωργίας, είχε προκαλέσει σάλο με κάποιες δηλώσεις στις οποίες έλεγε ότι πρέπει να μείνει μόνο ο μισός αγροτικός πληθυσμός. Τώρα, οι ίδιοι οι Πασόκοι έρχονται και προσπαθούν να πουλήσουν στον κόσμο φύκια για μεταξώτες κορδέλες. Άλλες εποχές αυτό θα ήταν για γέλια. Σήμερα, όμως, αυτοί οι πολιτικοί απατεώνες παίζουν με την απόγνωση των εργαζόμενων, ιδιαίτερα των νέων, που μαστίζονται από την ανεργία.

Οπως σημειωνόταν στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», «από τη στιγμή που έκλεισε ο κύκλος για τη φτωχή αγροτιά αλλά και σημαντικό μέρος της πλούσιας αγροτιάς στην αγροτική οικονομία, δεν υπάρχει καμία διέξοδος ακόμη και γι' αυτούς που τώρα ζουν στις πόλεις και έχουν στην κατοχή τους αγροτικό κλήρο (δεν μιλάμε καθόλου γι' αυτούς που δεν έχουν τίποτα) (...) το κάλεσμα αυτό του υπουργού Γεωργίας στον εργαζόμενο κόσμο των μεγαλουπόλεων, να επιστρέψει μαζικά στην περιφέρεια, ξεπερνά τα όρια της πολιτικής αγυρτείας και, πέρα από την καλλιέργεια αυταπατών, θα οδηγήσει πολύ κόδιο στην περιθωριοποίηση, στη χρεωκοπία, ακόμη και στη φυλακή».

Γαλάζια παραδία

Σε παραδία εξελίσσεται η επιχείρηση επαναπατρισμού των ασώτων στο νεοδημοκρατικό μοντρί. Άλλοι στέλνουν επιστολές μετάνοιας, άλλοι κάνουν απλώς δηλώσεις στήριξης, άλλοι το παζαρεύουν παρασκηνιακά, ενώ η Συγγρού δημόσια δεν λέει τίποτα. Αυτή η παραδία, όμως, που έχει πάρει τη μορφή καθημερινού σίριαλ, βοηθάει κάπως τον Σαμαρά να κρύψει το κάζο που έπαιθε με την περίπτωση της Ντόρας. Είναι κάτιο, γιατί εμφανίστηκε αυτός (με διαρροές συνεργατών του) να τη συμπεριλαμβάνει στο κάλεσμα για «πανστρατιά» και να εισπράττει ένα μεγαλοπρε-

πέστατο μητσοτακικό φτύσιμο. Ενώ αυτά τα πρόγματα κανονίζονται πρώτα στο παρασκήνιο και μετά γίνονται οι δηλώσεις, ανάλογα με το αποτέλεσμα.

Τι περίμενε, δηλαδή, ο Σαμαράς; Να παραδεχτεί μια Μητσοτάκη ότι «πλήγωσε την παράταξη»; Και να το παραδεχτεί σε ποιον; Στον άνθρωπο που ο Μητσοτάκης τον πήρε νεαρό και τον έκανε υπουργό Εξωτερικών, περιβάλλοντάς τον με την εμπιστοσύνη της οικογένειας, για να τον δει στη συνέχεια να του μπήγει πτισώπλατα το μαχαίρι και να του ρίχνει την κυβέρνηση στα δυόμισι χρόνια;

Γ' αυτό και, αμέσως μετά απ' αυτό το κάζο, δόθηκε εντολή να εξελιχθεί με μεγαλύτερη ένταση η παραδία της επιστροφής των ασώτων και παράλληλα να πυκνώσουν τα πυρά κατά της Ντόρας, του Καμμένου και του Καρατζαφέρη. Γιατί η διεκδίκηση της αυτοδυναμίας περνά μέσα από την κοινοβουλευτική περιθωριοποίηση αυτών των τριών κομμάτων. Αν μπουν στη Βουλή Καμμένος και Καρατζαφέρης (η Ντόρα, όπως όλα δείχνουν δεν μπαίνει), η αυτοδυναμία είναι χαμένη από χέρι. Άλλα κι ο Καρατζαφέρης να μείνει έξω, αν ο Καμμένος πάρει πάνω από 5%, πάλι θα

Οταν παίρνω φόρα...

Ο ακροδεξιός Καμμένος δηλώνει ότι μόνο με τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να συνεργαστεί μετεκλογικά! Στον αέρα άρπαξε τη μπάλα η ΝΔ και κατηγόρησε αμέσως το κόμμα Καμμένου ως... αριστερό! Από τέτοιες γελοιότητες θα είναι γεμάτη η προεκλογική περίοδος, η οποία δεν μοιάζει με καμιά προηγούμενη (γι' αυτό και είναι δύσκολο να κάνει κάποιος προβλέ-

ψεις για το αποτέλεσμα).

Ο Καμμένος, πάντως, μολονότι έχει χάσει κιλά, συμπεριφέρεται ως ταύρος εν υαλοπωλείω. Έχει πάρει φόρα και δεν καταλαβαίνει τίποτα. Γ' αυτό και κάνει τέτοιες δηλώσεις, όπως αυτή περί μετεκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ ή όπως η παλιότερη περί συνεργασίας με τον Μίκη Θεοδωράκη. Δηλώσεις που σίγουρα προκαλούν ανατριχίλα στους φιλόδοξους βουλευτές που διαγράφτηκαν από τη ΝΔ και μαζεύτηκαν, κατ' ανάγκη, πίσω από τον Καμμένο. Οχι γιατί διέπονται από τίποτα σύνδρομα, αλλά γιατί έρουν ότι έτσι αφο-

πλίζονται ιδεολογικά και στρώνουν βούτυρο στο ψωμί της ΝΔ. Δεν φταίει, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ για ότι δηλώνει ο Καμμένος και ο κάθε Καμμένος. Επί τη ευκαιρία, πάντως, χρήσιμο είναι να θυμίσουμε ότι και μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν κάποιοι (όχι από τα πρώτα βιολιά), που φαντασιώνται το... νέο ΕΑΜ, στο οποίο μια θέση ανήκει και στη... λαϊκή (και πατριωτική); Δεξιά. Σαν τον Ρούντι Ρινάλντι της ΚΟΕ, ο οποίος συνεντεύξιαζόμενος στην «Αυγή» (φύλλο της 25.3.12) και απαντώντας σε ερώτημα αν στο «πανεθνικό-παλαιόκι μέτωπο» έχουν

■ Πόρισμα-ξεφτίλα της Εξεταστικής

Οπως ακριβώς το είχαμε προβλέψει, ο Πρωτόπαπας, ως πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής για το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009 τόσο καιρό δούλευε εντατικά (ούτε που ενδιαφερόταν για όσα κατέθεταν οι μάρτυρες) και το «χειρέτοιμο, για να κλείσει το θέμα πριν διαλυθεί η Βουλή. Και τι λέει το πόρισμα; Οι, το ελεγκτικό προηγούμενα της Παπακωνσταντίνου διότι «εντατικοποίησε την προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής για το τελευταίο δίμηνο του 2009». Και καταλογίζει «πολιτικές ευθύνες» στον Παπαθανασίου, διότι «δεν προέβη στη λήψη, από την αρχή του έτους, διαφρωτικών και άλλων μέτρων ικανών να μετριάσουν ή και να ανατρέψουν τη δυναμική διόγκωσης του ελείμματος».

Βέβαια, πριν από κάνα χρόνο, ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου ελέγον ότι θα στήσουν Εξεταστική Επιτροπή για να διερευνήσει ποινικές ευθύνες του Παπαθανασίου, του Αλογοσκούφη και του Καραμανλή. Αυτή την έκαναν γαργάρα και πλέον περιορίζονται στο πόρισμα Πρωτόπαπα, ένα αικόνα πάροιμα-ξεφτίλα. Οχι μόνο για όσα γράφει για τον Παπακωνσταντίνου και τον Παπαθανασίου, αλλά και γιατί περιόρισε την «έρευνά» της σ' ένα μόνο χρόνο, λες και οι οικονομικές εξελίξεις κινούνται με απόλυτη αυτονομία μέσα σε κάθε χρονιά.

■ Προεκλογικά παιχνίδια

Ο πάλαι ποτέ χουντικός τσεκουροφόρος, αγαπημένος των αστικών ΜΜΕ (καθότι γόνος πλούσιας και ισχυρής δεξιάς φαμιλιας) έχει βρει επιτέλους τη θέση που αναζητούσε: μελος της συγκυβέρνησης και στέλεχος της ΝΔ, ο μόνος που μπορεί να κάνει προεκλογικό παιχνίδι για λογαριασμό του κόμματος (αλλά και για πάρτη του). Κάποιοι τον κατηγορούν ότι δεν γνωρίζει καλά το άθλημα και γι' αυτό πέφτει από γκάφα σε γκάφα. Ομως, η πρώτη που καταγράφτηκε σαν γκάφα (προσλήψεις εποχικών από τα ΕΛΤΑ) δεν ήταν δική του, αλλά του Μιχελάκη. Άλλο αν τελικά υποχρεώθηκε ο Βορίδης να παρέσει τις προσλήψεις και να κάνει αυτός την κωλοτούμπα (επικράτησε η λογική του στρατού, όπου την πληρώνει ο νεοσύλλεκτος φαντάρος και όχι ο υπασπιστής του διοικητή). Άλλα και δεύτερη γκάφα ελέγχεται αν είναι γκάφα.

Δεν ήξερε, άραγε, ο Βορίδης ότι το ΠΑΣΟΚ θα έπαιρνε χαμπάρι τη ρύθμιση για τα βυτιοφόρα και θα αντιδρούσε; Φυσικά και ήξερε, γι' αυτό και επιστράτευσε μια απίθανη δικαιολογία, όταν υποχρεώθηκε να αποσύρει τη διάταξη (μέσα στις τόσες διατάξεις... έχασε ότι υπήρχε και μία με την οποία έπρεπε προηγουμένως να διαβουλευτεί με το ΠΑΣΟΚ!). Τι έμεινε τελικά από τη «γκάφα»; Οτι ο «Μάκης» ήθελε να περάσει τη ρύθμιση, όμως δεν τον άφησε το ΠΑΣ

Η σιωνιστική βαρβαρότητα συνεχίζεται, το ίδιο και η αντίσταση

Τι ήταν αυτό που τόλμησε να εκστομίσει ο φυλακισμένος ηγέτης της Φατάχ Μαρουάν Μπαργούθι; Να σταματήσει κάθε συνεργασία της Παλαιστινιακής Αρχής με τους κατακτητές, είτε σε οικονομικό επίπεδο είτε σε επίπεδο θεμάτων «ασφαλείας» κι ότι δουλειά των δυνάμεων ασφαλείας της Π.Α. είναι να προστατεύουν τους Παλαιστινίους και όχι τους κατακτητές; Μα γίνονται αυτά τα πράγματα, όταν ο «κορυφαίος παλαιστίνιος διαπραγματευτής» Σαέμπ Ερεκάτ ετοιμάζεται για μια ακόμα «ειρηνευτική» συνάντηση με τους Σιωνιστές, μήπως και ξεπροστεί το τέλμα στο οποίο έχουν πέσει οι «ειρηνευτικές συνομιλίες»;

Να σας θυμίσουμε, ότι ο Ερεκάτ ήταν ο επικεφαλής της παλαιστινιακής διπλωματίας, που έγινε ρευτίκολο διεθνώς το Γενάρη του 2011, όταν το Αλ Τζαζίρα δημοσίευσε απόρρητα έγγραφα από τις «ειρηνευτικές» συνομιλίες της περασμένης δεκαετίας στην Παλαιστίνη, εμφανίζοντάς τον να... κατεβάζει τα παντελόνια μπροστά στους ισραηλινούς και αμερικανούς ομολόγους του (τους είχε υποσχεθεί ότι θα συμφωνήσει να τους παραχωρθεί «η μεγαλύτερη Ιερουσαλήμ στην εβραϊκή ιστορία», όπως δήλωσε στη διμερή συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών, Κορέι και Λίβαν, σε ξενοδοχείο της Δυτικής Ιερουσαλήμ, στις 30 Ιουνίου 2008). Αν και στην αρχή ο Ερεκάτ

αφρίζηκε τα πάντα και η Π.Α. εξαπέλυσε μύδρους ενάντια στα «χαλκευμένα έγγραφα», στη συνέχεια αναγκάστηκε να παραιτηθεί, όταν μαθεύτηκε ότι διαρροή των εγγράφων αυτών έγινε μέσα από το ίδιο του το γραφείο!

Οι Σιωνιστές, φυσικά, τιμώρησαν τον Μπαργούθι στέλνοντάς τον στην απομόνωση και δεν του χαρίστηκαν ακόμα κι όταν ο τελευταίος ζήτησε από το λαό του «ειρηνική αντίσταση!» Και μόνο οι σπόντες ενάντια στην Π.Α. για συνεργασία με τους κατακτητές και ο επικριτικός του λόγος ενάντια στις «ειρηνευτικές συνομιλίες» με τους Σιωνιστές, που όπως χαρακτηριστικά δήλωσε «σπέρνουν αυταπάτες ότι μπορεί μέσω αυτών να σταματήσει η κατοχή», αρκούσαν για να τον στελούν στα μπουντρούμια της απομόνωσης, αφού ο Μπαργούθι, όντας ο πιο λαοφιλής ηγέτης της Φατάχ, επηρεάζει κόσμο και κόνει ζημιά.

Δυστυχώς για τους Σιωνι-

στές, οι Παλαιστίνιοι εξακολουθούσαν ν' αντιστέκονται. Κι από την αντίστασή τους αυτή πετυχαίνουν κάποιες νίκες, που μπορεί να φαίνονται μικρές, είναι όμως αρκετές για να τους δώσουν το κουράγιο και το σθένος να συνεχίσουν. Νίκες όπως η συμφωνία ανταλλαγής των 1.027 παλαιστίνιων φυλακισμένων με τον ισραηλινό λοχία Σαλίτ, η υποχώρηση των Σιωνιστών στο αίτημα του επί 66 μέρες απεργού πείνας Χαντέρ Αντνάν ν' απελευθερωθεί στις 17 Απριλί, χωρίς παράταση της διοικητικής του κράτησης, και ο τερματισμός της διοικητικής κράτησης της Χάνα Σαλάμπη, μετά από 43 μέρες απεργίας πείνας, που συνοδεύτηκε όμως με ταυτόχρονη απέλασή της στη Γάζα, όπου θα ζήσει εξόριστη για τουλάχιστον τρία χρόνια, μαζί με την πλήρη αποτυχία των Σιωνιστών να εμποδίσουν τις μετακινήσεις των Παλαιστίνιων μέσω των τούνελ που ενώνουν τη Γάζα με την Αίγυπτο, έχουν δημιουργήσει δεδομένα υπέρ

της Αντίστασης. Τίποτα από τα παραπάνω δεν θα επιτυχανόταν μέσω των «ειρηνευτικών συνομιλιών». Αυτό το ξέρουν οι Σιωνιστές που δεν περιμένουν και πολλά από τις συνομιλίες, γι' αυτό και εντείνουν τις δικές τους επιθέσεις και επιδρομές, όπως αυτή που έκαναν σε χωριό κοντά στη Ραμάλια την προηγούμενη βδομάδα, δολοφονώντας έναν 28χρονο (τον χτύπησαν μόλις βγήκε από το σπίτι του), ή την άγρια καταστολή που άσκησαν στους παλαιστίνιους διαδηλωτές για την 36η επέτειο της «μέρας της γης» (επέτειο των παλαιστινιακών διαδηλώσεων στις 30 Μάρτη του 1976 ενάντια στην απόφαση των Σιωνιστών για μαζική απαλλοτρίωση παλαιστινιακών αγροτικών εκτάσεων για λόγους «ασφαλείας») ή τον ξυλοδαρμό των παλαιστίνιων κρατουμένων που αρνούνταν να τους πάρουν δείγματα DNA.

Μόνο τον περασμένο Μάρτη, 30 Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά και γύρω στους 300 φυλακίστηκαν. Και μόνο αυτό το στοιχείο, που αποκαλύφθηκε από το «Διεθνές ίδρυμα αλληλεγγύης για τα ανθρώπινα δικαιώματα», αρκεί για να δείξει ότι συνεχίζεται η σιωνιστική βαρβαρότητα. Είναι αυτή η βαρβαρότητα που γεννά καθημερινά μοχητές από την άλλη πλευρά, έτοιμους να δώσουν το αίμα τους για να απολαγούν από το ζυγό της κατοχής.

Εκρηκτικό μίγμα

Περικοπές της τάξης των 27.3 δισ. ευρώ ενέκρινε η κυβέρνηση Ραχόι στην Ισπανία, την προηγούμενη Παρασκευή, μία μέρα μετά την 24ωρη γενική απεργία που κήρυξε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Το γεγονός ότι η απεργία είχε μεγάλη συμμετοχή (77% συμμετοχή κατά μέσο όρο, 97% στη Βιομηχανία, 57% στο δημόσιο και 91% στα μεγάλα εργοστάσια άνω των 200 εργατών, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσαν τα συνδικάτα) δεν αποθέρρυνε την κυβέρνηση να περάσει το μεγαλύτερο πακέτο λιτότητας στην σύγχρονη ιστορία της Ισπανίας (έτσι το χαρακτήρισε η «Ελ Πάις» την περασμένη Δευτέρα). Κι αυτό γιατί, παρά τις αντιδράσεις και τις ογκώδεις διαδηλώσεις (170 χιλιάδες στη Μαδρίτη και 250 χιλιάδες στη Βαρκελώνη, σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα), που σε ορισμένες περιπτώσεις πήραν βίαιο χαρακτήρα –διδάιτερα στη Βαρκελώνη όπου οι μπάτσοι άνοιξαν πυρ με πλαστικές σφαίρες, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν πάνω από 80 άτομα– η Ελλειψη πολιτικής οργάνωσης των εργατών και η ανάθεση στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της οργάνωσης του αγώνα παίζουν καταλυτικό ρόλο σε βάρος της λαϊκής αντίστασης.

Είναι τέτοια η ξετσπωσιά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που μία μέρα μετά τη γενική απεργία και την άγρια καταστολή στη Βαρκελώνη ζήτησε από την κυβέρνηση να επιλέξει τη «συναίνεση» αντί της επιβολής μιας αντεργατικής πολιτικής! Η κυβέρνηση της Ισπανίας, φυσικά, δεν ενοχλείται από τέτοιες δηλώσεις και φαίνεται αποφασισμένη να συνεχίσει τη λιτότητα, επικαλούμενη τη διόγκωση του εξωτερικού χρέους της χώρας, το οποίο αναμένεται να αυξηθεί στο 80% του ΑΕΠ από 68.5% που ήταν πέρα. Ποσοστό πολύ χαμηλό σε σχέση όχι μόνο με την Ελλάδα, αλλά ακόμη και τη Γερμανία που το δημόσιο χρέος της έχει ξεπέρασε το 85% του ΑΕΠ από το τέλος του 2010! Κι όμως, ο ισπανός υπουργός Οικονομικών Κριστόμπαλ Μοντέρο έκρινε τον κώδωνα του κινδύνου, λέγοντας ότι η οικονομική κατάσταση είναι «κρίσιμη» και επαναλαμβάνοντας ότι στόχος της κυβέρνησης είναι να μειωθεί το έλειμμα από 8.51% σε 5.3%, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των Βρυξελών.

Τον περασμένο Φλεβάρη, ο διοικητής της Τράπεζας της Ισπανίας Μιγκέλ Αγκελ Φερνάντεθ Ορτόνιεθ υποστήριξε ότι ο μόνος τρόπος για την ανάκτηση της πολυπόθητης «ανταγωνιστικότητας» είναι η εσωτερική υποτίμηση μισθών και τιμών και η αύξηση της παραγωγικότητας. Την ίδια στιγμή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρεται να πιέζει την ισπανική κυβέρνηση για προσφυγή στην τρόικα (σύμφωνα με δημοσίευμα της «Ελ Πάις»), προκειμένου να χρηματοδοτήσει τους τραπεζίτες (αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος το λένε). Ομως, με την ανεργία να σκαρφαλώνει στο 23.6% (το υψηλότερο ποσοστό της Ευρωζώνης, σύμφωνα με τη Eurostat), την κυβέρνηση να έχει μειώσει τις αποζημιώσεις απόλυτης, τους μισθώντας και τις απλήρωτες άδειες να πολλαπλασιάζονται (η Vodafone Ισπανίας υποχρέωσε τους 4.000 υπαλλήλους της να πάρουν υποχρεωτική άδεια 2 εβδομάδων άνω αποδοχών αυτό το καλοκαίρι, ενώ μία από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες τροφίμων, η Panrico, ζήτησε μειώσεις μισθών της τάξης του 25%) και τη λιτότητα να σκληραίνει, δημιουργείται ένα εκρηκτικό μέγμα που κανείς δεν ξέρει πότε και πώς θα εκραγεί.

Σκοτώνουν τ' άλογα όταν γεράσουν

ν' αυτοκτονήσουν στην Ιταλία λόγω οικονομικών προβλημάτων ή λόγω απόλυτης. Ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός επιστρέφει στις παλιές «καλές» εποχές της πρωταρχικής του συσσώρευσης. Τότε που η βαρβαρότητα του κεφαλαίου δεν είχε κανένα άριο προκειμένου ν' απογυμνώσει τους ανεξάρτητους παραγωγούς από τα εργαλεία της δουλειάς τους και από κάθε απομικητική ιδιοκτησία και να τους μετατρέψει σε προλετάριους που ακόμα στοιχειώνουν τον κόσμο της αστικής «μας»... δημοκρατίας.

που σαπίζει κι αν δεν ανατραπεί θα γίνει ακόμα πιο βάρβαρο, στελνόντας στον Καιάδα όχι μόνο τους απόμαχους αλλά όλους όσους θα... «περισσεύουν». Με την ανατροπή του οι προλετάριοι δεν έχουν να χάσουν τίποτ' άλλο εκτός από τις αλυσίδες τους, θα έχουν όμως να κερδίσουν έναν κόσμο ολόκληρο, για να θυμηθούμε τα λόγια του γερο-Κάρολου που ακόμα στοιχειώνουν τον κόσμο της αστικής «μα

Διάλογος μέναν πεσόντα

Δεν προσέβαλαν τη μνήμη του συνταξιούχου που αυτοκτόνησε στην πλατεία Συντάγματος μόνο οι αστοί πολιτικοί με τις προκλητικές υποκριτικές τους δηλώσεις. Την προσέβαλαν και όλοι/ες εκείνοι/ες που πήγαν στο σύνταγμα με κεράκια, λουλουδάκια και δακρύβρεχτα σημειωματάκια, σε μια θλιβερή προσπάθεια επανάληψης του φαινόμενου των «αγανακτισμένων». Ο άνθρωπος άφησε ένα σημείωμα στο οποίο μιλούσε για δυναμικές αντιδράσεις και Καλάσνικοφ, όχι για κεράκια και λίτανείς, τα οποία αγκάλιασαν αμέσως οι χειραγωγοί των ΜΜΕ και τα έκαναν σημαία τους.

Δεν υπάρχει αιμφιβολία ότι στην περίπτωση του 77χρονου Δημήτρου Χριστούλα δεν έχουμε έναν «τραγικό αυτόχειρα», αλλά έναν πεσόντα στον μακρύ αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Και οι πεσόντες σ' αυτόν τον αγώνα είναι όλοι τους θύματα του απάνθρωπου καπιταλιστικού συστήματος.

Και βέβαια, δεν περιμέναμε ντροπή, φιλότιμο και τσίπα από τους κυβερνώντες και απ' εκείνους που φιλοδοξούν να τους διαδεχτούν στη διαχείριση της εξουσίας. Αναμενόμενες ήταν οι δηλώσεις όλων τους, εκτός από εκείνους που δεν μπόρεσαν να δείξουν την ευλυγισία που δείχνουν σ' αυτές τις περιπτώσεις οι αστοί πολιτικοί και έβγαλαν όλο το μίσος τους, προκαλώντας οργή. Είναι αυτοί, όμως, που με τον κυνισμό τους μας έδωσαν το μέτρο της υποκρισίας όλων των υπόλοιπων.

Δεν περιμέναμε ντροπή, φιλότιμο και τσίπα ούτε από τους «επώνυμους αγανακτισμένους» που έσπευσαν να καπιλευτούν το γεγονός, εντάσσοντάς το στην προεκλογική τους καμπάνια. Δεν περιμέναμε να σεβαστούν τη θέληση του πεσόντα, που δεν έγραψε λέξη για εκλογές στο σημείωμά του, αλλά μόνο έναν ύμνο στον ένοπλο αγώνα.

Με το συγκλονιστικό τελευταίο σημείωμά του, ο Δημήτρης Χριστούλας δεν κατήγγειλε μόνο τους φορείς του δωσιλογισμού. Ασκούσε ταυτόχρονα μια δριμύτατη κριτική στην αναποτελεσματικότητα όλων των αντιδράσεων που έχουν αναπτυχθεί τα δυο τελευταία χρόνια, στις οποίες -όπως δήλωσαν άνθρωποι που τον γνώριζαν- συμμετείχε και ο ίδιος. Αν υπάρχει μια απόγνωση στη σύντομη πολιτική διαθήκη του, αυτή δεν προέρχεται τόσο από τον καπιταλισμό και την πολιτική εξουσία όσο από την αναποτελεσματικότητα της αντίστασης σ' αυτή τη λαϊλαπα. Τα αδεέδοια των κινημάτων τύπου «αγανακτισμένων», «δεν πληρώνω» κτλ. ξεπιδούν ανάγλυφα μέσα απ' αυτό το σύντομο σημείωμα:

«Επειδή έχω μια πλικία που δεν μου δίνει την ατομική δυνατότητα δυναμικής αντίδρασης (χωρίς βέβαια να αποκλείω αν ένας Έλληνας έπαιρνε το καλάσνικοφ ο δεύτερος θα ήμουν εγώ) δεν βρίσκω άλλη λύση από ένα αξιοπρεπές τέλος πριν αρχίσω να ψάχνω στα σκουπίδια για την διατροφή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΔΑ 9

Από άλογο και γαϊδούρι βγαίνει μουλάρι.
Από άλογο και γουρούνι τι βγαίνει;

■ Καθάριμα

Παύλος Τσίμας, στο ανά Σάββατο «αντικειμενικό» πόνημά του στα «Νέα». Ξεκίνα με περιγραφή δήδην διαλόγου του με αφγανό πρόσφυγα, για να μας πείσει ότι κατέχει σε βάδος το μεταναστευτικό κι ότι είναι πραγματικά ευαισθητοποιημένος για όσα περνούν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες. Μετά ρίχνει γερές δόσεις αριστερής ευαισθησίας: «Πάνε χρόνια τώρα που το κέντρο της Αθήνας χρησιμεύει σαν παλιό χαλί, κάτω από το οποίο κρύβουμε ανδρώπους, που τους φερόμαστε σαν να ήταν σκουπίδια κι εκείνοι φέρονται στην πόλη σαν να ήταν σκουπιδοτενεκές». Μύδροι κατά της πολιτείας που δεν δίνει άσυλο και δίνει με το σταγονόμετρο τις νόμιμες άδειες παραμονής, «λες και το συμφέρον της ελληνικής Πολιτείας ήταν να μεγεδύνει τον στρατό των ακουσίων παρανόμων για να κρύβονται καλύτερα ανάμεσά τους και οι εκουσίων παρανομούντες».

Κι αφού φτιάξει το κλίμα της προσωπικής του ευαισθησίας, φτάνει στο διά ταύτα, στη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης: «Σωστό; Ναι – εστω και ως καθυστερημένο σημάδι αφύπνισης. Ο τρώσας και ιάσεται. Αρκεί να μην ξεχνούμε ότι τα στρατόπεδα δεν αρκούν για να δώσουν λύση. Χρειάζεται και αστυνόμευση, και χώροι κράτησης ωστόσου ξεχωριστούν οι νόμιμοι από τους παράνομους και δίκαιη νομιμοποίηση εκείνων που δέλουν και δικαιούνται να είναι νόμιμοι, και νέα διαπραγμάτευση με την Ευρώπη». Τι μένει ως πρόταση; Στρατόπεδα συγκέντρωσης, μπάστοι, φυλακές!

■ Κάλπικη έκπληξη

Εξεπλάγησαν ορισμένοι, όταν διάβασαν τη συνέντευξη Παπαδήμου στην ιταλική «Il Sole 24 Ore», στην οποία είπε ότι «δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις προσδοκίες και τις συνδήκες των αγορών το 2015. Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι μπορεί να χρειαστεί κάποια μορφή οικονομικής στήριξης».

Για νέο μας το σερβίρουν; Ο Παπαδήμος είπε με πολύ κομψό τρόπο και παρουσίασε ως ενδεχόμενο αυτό που η έκδεση του ΔΝΤ, στην οποία στορίχτηκε η απόφαση του Eurogroup στις 21 Φλεβάρη για τη νέα δανειακή σύμβαση, παρουσίαζε ως δεδομένο. Οι δηλαδή, ο λογαριασμός δεν βγαίνει και μετά το κούρεμα και γι' αυτό το 2015 (που τελειώνει το Μηνημόνιο-2) δα χρειαστεί νέο δάνειο προς το ελληνικό κράτος, ύψους 50 δισ. ευρώ (και Μηνημόνιο-3, φυσικά).

■ Ξέφραγο αμπέλη

Ορος για να ξεκινήσει συνεργασία με την Ελλάδα στον τομέα της εξερεύνησης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων διατυπώνει το αφεντικό της Ισραηλινής Delek Drilling Γκίντεον Τάντμορ, σε συνέντευξη του στα «Νέα» (31.3.12). Ζητά να υπάρχει διευκόλυνση των καπιταλιστικών ομίλων που θα δελήσουν να επενδύσουν και ξεκαδρίσουν την επενδυτική και φορολογική ορίζοντα. Και ποια χώρα φέρνει ως πρότυπο τέτοιας προσαρμογής; Την Κύπρο του... κομμουνιστή προέδρου Χριστόφια, που έχει γίνει ξέφραγο αμπέλη για τους σιωνιστές του Ισραήλ και τους Αμερικανούς.

■ Θράσος και χυδαιότητα

Απέκτησαν και οι Νενέκοι τον... δεωρητικό τους. Τον διανοούμενο που με απίστευτο δράσος και τεράστια αποδέματα χυδαιότητας ζητά να τεδεί η Ελλάδα υπό γερμανική κατοχή για να οδοποδήσει. Θαυμάστε τον:

«Γ' αυτό, εδνικά ταπεινωμένος, αλλά πολιτικά ξεμέδυστος, εναπόδετώ τις τελευταίες ελπίδες μου στον νέο διεθνή οικονομικό έλεγχο. Οχι τόσο στο Μηνημόνιο μα στην τεχνογνωσία και την επιμονή των "γκαουλάιτερ" τύπου χερ Ράιχενμπαχ και της ομάδας του. Και αν κάτι με ανησυχεί δεν είναι οι υποτιθέμενες υπερέξουσίες τους, αλλά το αντίθετο: η ήδη ορατή τάση νόδευσης, φαλκίδευσης ή και ακύρωσης των επεμβάσεων τους».

Δημοσδένης Κούρτοβικ, Τα Νέα, 31.3.12.

■ Τα ορφανά

Ενας ένας επιστρέφουν στο

γαλάζιο μαντρί όσοι από τους διαγραφέντες της ΝΔ δεν πήγαν με τον Καμμένο. Προτιμούν τη σιγουρία από την περιπέτεια. Κάποιοι δεξιοί συνδικαλιστές, πάντως, βιώνουν ήδη την ορφάνια! Διότι ορισμένοι από τους διαγραφέντες και τώρα επανακάμπτοντες τους είχαν διαβεβαιώσει ότι η κίνησή τους δεν είναι τυχαία, αλλά εντάσσεται σε οργανωμένο σχέδιο, το οποίο έχει την έγκριση του Καραμανλή που δια επανέλθει σε ηγετικό ρόλο! Είναι να μην αισθάνεσαι ορφανός όταν βλέπεις τους μισούς να πηγαίνουν σε κόμμα με αρχηγό τον... Καμμένο και τους άλλους μισούς να συντάσσουν δηλώσεις μετανοίας και να επιστρέφουν στο μαντρί με τοσόπαντη τον Σαμαρά και τον Μιχελάκη;

■ Αποδόμηση

Πανικός έχει πάσει τη Συγγρού με το κόμμα του Καμμένου. Ετσι, μετά τον Γιακουμάτο και τον Αδωνι, τα πυρά των οποίων φαίνεται

■ Δάσκαλος εργατοπατερικής

Διδακτορικό στην εργατοπατερική πρέπει να έχει ο Μάριν Κρέιμερ, εκπρόσωπος της γερμανικής IG Metall, του μεγαλύτερου συνδικάτου της Ευρώπης. Θαυμάστε πώς περιγράφει την ταξική συνεργασία: «Ακόμη και ένας απλός εργάτης σε μια αυτοκινητοβιομηχανία αισθάνεται σαν αφεντικό [σ.α. !!!]. Ή μιλά για την εταιρία σε πρώτο πλάνοντικό. Νιώθει μέλος μιας ομάδας. Είναι αυτό που και ο κοινωνιολόγος Μαξ Βέμπερ αποκαλούσε προτεσταντική ηθική στον καπιταλισμό. Οι Γερμανοί είναι ευγνώμονες προς τα αφεντικά. Τους βλέπουν ως εργαδότες, ως εκείνους που δημιουργούν ευκαιρίες».

Ο εργατοπατέρας καμαρώνει γι' αυτό που πρέπει ν' αποτελεί ντροπή για έναν εργάτη. Και δέλει αυτή τη ταξική υποταγή να γίνει γενικό πρότυπο.

πιας δεν βρήκαν στόχο, επιστρατεύθηκε το Συγκρότημα Λαμπράκη (μάλλον Συγκρότημα Ψυχάρη δα έπρεπε να λέγεται, αφού ο Λαμπράκης δεν άφησε απογόνους). Ο ένας υιός Ψυχάρη είναι ήδη υψηλόβαθμο στέλεχος του Συγκροτήματος, ενώ ο άλλος ξεκίνησε πολιτική καριέρα ως σύμβουλος του Σαμαρά και φιλοδοξεί να εκλεγεί βουλευτής και μετά να γίνει υπουργός. Εχει κάθε λόγο, λοιπόν, ο Ψυχάρης να κάψει τη φόρα του Καμμένου. Μπορεί να μη δέλει την αυτοδυναμία της ΝΔ, όχι όμως και να πάρει ο Καμμένος πάνω από 4-5%.

Σχεδόν δυόμισι σελίδες ήταν ο λίθελλος που δημοσίευσαν τα «Νέα» στο σαββατιάτικο φύλλο τους, με τίτλο «Πάνος Καμμένος: Υπόγειες διαδρομές με τα φρένα καμένα...» και υπογραφή του βασικού αρθρογράφου της φυλλάδας Δ. Μητρόπουλου. Ο αναγνώστης πληροφορείται όλη τη διαδρομή του Καμμένου, από τις τραμπούκικες ακροδεξιές συμμορίες των Κενταύρων και των Ρέντζερς στο μητσοτακό στρατόπεδο, όπου το δημοσίευμα τον τοποθετεί στο «δίκτυο Γρυλλάκη» (λογικό), μετά στο στρατόπεδο του Βαρβιτσιώπη, τον οποίο πούλησε για να πάει με τον Έβερτ, για να πάει μετά με τον Καραμανλή και πιο πρόσφατα με τον Σαμαρά. Φράσεις όπως «ο Καμμένος ζει τον μύδο του στο Σοφοκλέους του 1999-2000», «στο πόδεν έσχες του εμφανίζεται να έχει παίζει εννέα δισ. δραχμές αέρα», «βλέπει τον εαυτό του ως Καρατζαφέρη στη δέση του Καρατζαφέρη ως νέος χαλιφής Ιζνογούντ» κ.λπ.

ΥΓ: Από το ίδιο γιγαντιαίο ρεπορτάζ αντιγράφουμε σοφή φράση που αποδίδεται σε κορυφαίο στέλεχος της ΝΔ, που δεν κατονομάζεται, και αφορά τους βουλευτές που πήγαν με τον Καμμένο: «Άν ο Καμμένος περάσει το εκλογικό μέτρο του 3%, τότε δα χρειαστούν 1.500-2.000 ψήφους για να εκλεγούν στη Βουλή, εκεί που μ' εμάς δα ήδελαν 15.000 με 20.000».

■ Δείξε μου το φίλο σου...

Στη μακρινή Βενεζουέλα ανέτρεξε η Άλεκα Παπαρήγα, για να δώσει ένα παράδειγμα διαφοράς ανάμεσα στην «αλλαγή εξουσίας» και την «αλλαγή διακυβέρνησης»: «Το ΚΚΕ δα έχει απλώς τη διακυβέρνηση. Η εξουσία δα είναι του λαού, αλλά για να συμβεί αυτό ο λαός δα πρέπει να έχει τα κλειδιά της οικονομίας. Δείτε τη Βενεζουέλα. Ο πρόεδρος Τσάβες είναι καλοπροσάρτεος. Άλλα τα κλειδιά της οικονομίας τα έχουν πάλι μονοπώλια. Τι να το κάνεις το φθηνό πετρέλαιο; Θα το κάνεις πορτοκαλάδα;» (συνέντευξη στη NET).

Ποιο ακριβώς είναι το κοινωνικοπολιτικό περιεχόμενο του όρου «καλοπροσάρτος», που χρησιμοποιεί η Παπαρήγα για τον Τσάβες; Τόσα χρόνια βρίσκεται στην εξουσία και μιλάει ακόμα για καλές προδέσεις; Και γιατί πάει τόσο μακριά για να βρει παράδειγμα; Δεν υπάρχει εδώ κοντά ο... σύντροφος Χριστόφριας, την εκλογή του οποίου στην προεδρία της Κύπρου χαιρέτισε δερμά με Περισσός; Ο Χριστόφριας και το ΑΚΕΛ όχι μόνο δεν αμφισβήτησαν τον καπιταλισμό, αλλά διαχειρίζονται με σκληρά αντιλαϊκά πακέτα την κρίση, ενώ είναι αυτοί που σύμπτησαν τη στρατηγική συμφωνία με τους σιωνιστές μακελάρηδες του Ισραήλ.

■ Στο πυρ το έξωτερον

Σαχινίδης στη Βουλή, ως υπουργός Οικονομικών πλέον. Αναφέρεται στην ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ και μνημονεύει δυο ονόματα και δυο επιλογές, τις οποίες χαρακτηρίζει «στρατηγικού χαρακτήρα», η «ορθότητα» των οποίων «επιβεβαιώθηκε μετά το ξεδίπλωμα του δεύτερου κύματος της παγκοσμιοποίησης στη δεκαετία του 1990 και στη δεκαετία του 2000. Γιατί τότε έγινε κατανοητό ότι μεμονωμένα οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης, ακόμα και οι οικονομικά ισχυρές, δύσκολα δα μπορούσαν ν' αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, η οποία δέτει υπό αμφισβήτηση πολλά από τα κοινωνικά και οικονομικά επιτύγματα της μεταπολεμικής Ευρώπης».

Η μια επιλογή είναι η ένταξη στην ΕΟΚ από τον Κ. Καραμανλή και η άλλη η ένταξη στο ΟΝΕ από τον Κ. Σημίτη. Και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, που στα λόγια εμφανίστηκε μέχρι το 1980-81 σαν πολέμιος της ένταξης; Αυτόν οι σημερινοί Πασόκοι τον πετάνε στο πυρ το έξωτερον. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι κάποια γιαπάκια σαν τον Σαχινίδη και τον Παπακωνσταντίνου γαλουχήδηκαν επί εποχής Σημίτη στο υπουργείο Οικονομίας.

■ Γελοιότητα χωρίς όρια

Κάτι πρέπει να κάνει και η Χριστοφίλοπούλου, που έμεινε έρημη και μόνη στο υπουργείο Παιδείας, αποφάσισε λοιπόν να συναντηθεί με τον πρόεδρο της ΕΠΟ Σ. Πιλάριο «στο πλαίσιο της συνεργασίας Υπουργείου Παιδείας και ΕΠΟ για την πάταξη της βίας και την προώθηση της ισότητας των φύλων στον αδλητισμό». Και καλά, ας πούμε ότι για την πάταξη της βίας έχουν κάποιο κοινό αντικείμενο, την προώθηση της ισότητας των φύλων στον αδλητισμό πώς ακριβώς δα την πρωαδήσει ο Πιλάριος;

Εχει και η γελοιότητα κάποια όρια, αλλά στις προεκλογικές περιόδους οι αστοί πολιτικοί δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Αφορμή να βγάλουν ένα δελτίο Τύπου ψάχνουν κι ας είναι ό,τι να 'vai.

Σε μια πολιτική επικαιρότητα που έχει βυθιστεί εξ ολοκλήρου στο γνώριμο προεκλογικό κλίμα (με τις ιδιαιτερότητες που έχει η τωρινή προεκλογική περίοδος), οι δοκιμάσουμε να θέσουμε ορισμένα κρίσιμα ερωτήματα και να διερευνήσουμε τις απαντήσεις σ' αυτά.

1 Ποια είναι η κατάσταση την τελευταία διετία; Εύκολη η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Αυτό που στην αρχή παρουσιάστηκε σαν «κρίση χρέους» αποδείχτηκε ότι δεν είναι παρά μια τυπική καπιταλιστική κρίση (στο πλαίσιο της κρίσης του καπιταλισμού παγκόσμια), ιδιαίτερα βαθιά. Κι αυτό που παρουσιάστηκε σαν «αντιμετώπιση της κρίσης χρέους» αποδείχτηκε πως δεν ήταν παρά μια ευκαιρία για επίθεση του κεφαλαίου σε όλα τα μετώπα. Οχι μόνο στο μέτωπο της σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής, μέσω της οποίας εξασφαλίζεται η αποπληρωμή των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, αλλά και στο μέτωπο της «κινεζοποίησης» της εργατικής τάξης, η οποία έχει πιλοτικό χαρακτήρα για ολόκληρη την ΕΕ.

ούτε στο ελάχιστο την επίθεση των συνασπισμένων κεφαλαιοκρατικών δυνάμεων. Ολα τα κύματα των επιθέσεων του συστήματος πέρασαν, έγιναν νόμοι του κράτους, εφαρμόστηκαν, χωρίς το σύστημα ν' αντιμετωπίσει ιδιαίτερους κλυδωνισμούς.

Αυτό ήταν επόμενο να προκαλέσει απογοήτευση, η οποία εκφράστηκε ιδιαίτερα μετά τις 12 Φλεβάρη, όταν παρά τη λαϊκή κινητοποίηση μια μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία ψήφισε το Μνημόνιο-2. Ομως, αυτή η απογοήτευση θα είναι πιοροδική, διότι το «πρόγραμμα» προβλέπει και νέα κύματα επιθέσεων, που δε θ' αφήσουν περιθώριο στον κόσμο να κλειστεί στα σπίτια του.

3 Ποιο είναι το κύριο καθήκον της εποχής; Θα παραβιάζαμε ανοιχτές θύρες αν λέγαμε ότι το κύριο καθήκον της εποχής είναι ν' αναπτυχθεί αποτελεσματική εργατική και λαϊκή αντίσταση ώστε να φρεναριστεί η επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου. Ομως, αυτό είναι τόσο τετριμένο και τόσο χλιοεπιφανέμενο που εύλογα δεν προξενεί καμιά εντύπωση, δεν

αυτών των εκλογών είναι να λειτουργήσουν σαν κολυμβήθρα του Σιλωάρι για το σύνολο του πολιτικού συστήματος, ώστε με τη «νωπή λαϊκή εντολή» ανά χειρας να συνεχίσουν την ιδια πολιτική.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά ακούμε σ' αυτές τις εκλογές η ρητορική, καθώς αυτή αποτελεί όρο για την ενίσχυση των μικρότερων αστικών κομμάτων (παλιών και νέων), που επιδιώκουν μια ανακατανομή ισχύος στο κοινοβούλιο. Αυτή η ανακατανομή ισχύος, όμως, δεν πρόκειται ν' αλλάξει το προκαθορισμένο μετεκλογικό στάτους.

5 Τι να κάνουμε, λοιπόν; Ως προς τις εκλογές η απάντηση είναι εύκολη. Να κλείσουμε τ' αυτά μας στις σειρήνες του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, να αγνοήσουμε τα πρόστυχα επιχειρήματα περί

ερωτήσεις και απαντήσεις

Ακόμη και ο πλέον αδαίς αντιλαμβάνεται πως δεν έχει καμιά σχέση με την αποπληρωμή του χρέους το κατέβασμα του βασικού μισθού στα 511 ευρώ, που θεωρείται ότι αποτελεί «ανάκτηση του 50% της ανταγωνιστικότητας με βάση το κόστος εργασίας» (το Μνημόνιο-2 προβλέπει ότι από τον Ιούνη θα γίνει νέα μείωση). Αυτό έχει σχέση με την πάγια επιδίωξη του κεφαλαίου να ρίξει στα τάρταρα την τιμή της εργατικής δύναμης και με την ειδικότερη επιδίωξη του ευρωπαϊκού μονοπλαισικού κεφαλαίου να δημιουργήσει στην καρδιά της ΕΕ επιχειρηματικές ζώνες κινέζικου τύπου.

2 Τι έλειψε από το εργατικό και γενικότερα το λαϊκό κίνημα αυτή τη διετία και δεν κατάφερε ν' ανακάψει τη βίσια επίθεση του κεφαλαίου; Εδώ η απάντηση γίνεται δυσκολότερη. Από τις στήλες της «Κ» έχει νομίζουμε εξηγηθεί επαρκώς και αναλυτικά το φαινόμενο. Ομως, στη συνειδητού της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της δεν φαίνεται να έχουν γίνει σημαντικά βήματα, μολονότι η απογοήτευση που επικρατεί σήμερα πρέπει να θεωρείται βέβαι

■ Ο καραγκιόζης πολιτικός τυχοδιώκτης

«Ερχεται χθες η κ. Μέρκελ, πρωτύτερα ο κ. Σόιμπλε και ο κ. Γιούνγκερ και ξεθεμελιώνουν αυτόν το θεμελιο λίθο της επιχειρηματολογίας σας. Ορφάνεψε, κύριε πρωθυπουργέ, το Μνημόνιο, δεν έγινε ούτε για το χρέος ούτε για το ευρώ. Γιατί έγινε; Μας το είπε ο κ. Τόμσεν. Για να έχουμε μισθούς Βουλγαρίας και Ρουμανίας».

Ποιος είν' αυτός που έκανε τη μεγάλη ανακάλυψη, ότι το Μνημόνιο έγινε για να έχουμε μισθούς Βουλγαρίας και Ρουμανίας; Ο Αλέξης Τσίπρας, φυσικά. Ο πολιτικός που παίζει συνεχώς το έργο «Ο καραγκιόζης πολιτικός τυχοδιώκτης» (αυτή τη φορά το έργο παίχτηκε στη Βουλή, την Παρασκευή 30 Μάρτη). Μήπως να θυμίσουμε τι λένε ο Τσίπρας και τ' άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ εδώ και δυο χρόνια; Για «κρίση χρέους» δεν μιλάνε συνέχεια; Προτάσεις για τη διαχείριση του χρέους δεν κάνουν; Αυτοί δεν αβαντάρισαν τις διάφορες παπαριές περί Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου; Αυτοί δεν ήταν οι πρώτοι που μίλησαν για αναδιάρθρωση του χρέους; Ακόμα και στη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν για να παρουσιάσουν το νέο εκλογικό σχήμα (με τη συμμετοχή διάφορων πρώην Πασόκων και της... ΕΔΗΚ), με το χρέος ασχολήθηκε ο Τσίπρας και επανέλαβε τις γνωστές μπουρδες για «αναστολή πληρωμών προς τους πιστωτές για όσο χρειαστεί ώστε να ανασυγκροτηθεί η οικονομία και ταυτόχρονα επιλεκτική διογραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και εξυπηρέτηση του υπόδοιπου με ευνοϊκό όρους και ρήτρα ανάπτυξης». Κουβέντα δεν είπε ούτε ο Τσίπρας ούτε κανένας άλλος για μισθούς Βουλγαρίας και Ρουμανίας. Παρουσιάσαν το Μνημόνιο ως ρύθμιση για τη διαχείριση του χρέους.

Εμείς έχουμε έναν επιπλέον λόγο να εξεγειρόμαστε για τα καραγκιόζικα των πολιτικών τυχοδιώκτων του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί εμείς από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι βασικός στόχος του Μνημόνιου είναι η «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης. Και ήμασταν για πολύ καιρό απελπιστικά MONOI. Ολοι μιλούσαν για το χρέος και πάσχιζαν να διατυπώσουν «ρεαλιστικές προτάσεις» για τη διαχείρισή του, ανατρέχοντας στα παραδείγματα της Αργεντινής, του Εκουαδόρ και άλλων χωρών. Μόνο μετά τα πρώτα πακέτα αντεργατικών μέτρων, που φαίνονταν καθαρά ότι δεν είχαν άμεση σχέση με τη διαχείριση του χρέους (π.χ. ζητήματα εργασιακών σχέσεων) άρχισαν κάποιοι να υιοθετούν τον όρο «κινεζοποίηση» (π.χ. Περισσός, NAP), αλλά όχι ο ΣΥΡΙΖΑ που εξακολουθούσε να μιλά μόνο για το χρέος. Κι έρχεται τώρα ο Τσίπρας, σα να μην τρέχει τίποτα, και μιλά για Μνημόνιο που φτιάχτηκε για να έχουμε μισθούς Βουλγαρίας και Ρουμανίας. Θα λέγαμε «αιδώς Αργείοι», αλλά η λέξη αιδώς δεν υπάρχει στο λεξιλόγιο των Τσιπάων.

Τεχνοκράτης, αλλά ψεύτης

Οχι πως έχει καμιά σημασία από άποψη ουσίας, αλλά επειδή είναι πιθανό να τον ξαναβρούμε μπροστά μιας ως πρωθυπουργό, πρέπει να ξεσκίσουμε τη μάσκα του τεχνοκράτη που δήθεν λέει πάντα αλήθεις, σε αντίθεση με τους πολιτικούς. Μπορεί με αυτό το ύφος της σιγανοπαπαδίας ο Παπαδόμης να έχει καταφέρει, τουλάχιστον στη Βουλή, να κρατάει τις συζητήσεις σε χαμηλούς τόνους (με τα πολιτικά ψοφίμια που έχει απέναντι του αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο), όμως δεν διστάξει να λέει ανερυθρίστα τα πιο χοντρά ψέματα, προκειμένου να βοηθήσει προεκλογικά τα δυο κόμματα της συγκυβέρνησης.

Την Παρασκευή 30 Μάρτη, απαντώντας σε δύο επίκαιρες ερωτήσεις (μια του Τσίπρα και μια του Καρατζαφέρη), προσπάθησε με χονδροειδή ψέματα να καλύψει τις ειλημμένες αποφάσεις για νέες μειώσεις μισθών, μετά τις εκλογές. Στον Καρατζαφέρη, που τον διέκοψε και τον ωρήσεις αν διαβεβαιώνει ότι δεν θα υπάρξουν νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, απάντησε σιβυλλικά: «Είναι, όπως σας είπα, ένα θέμα το οποίο θα πρέπει να αποφασίσει η επόμενη κυβέρνηση και η ελληνική Βουλή, λαμβάνοντας υπόψη τα τελευταία στοιχεία και τις προσπτικές της οικονομίας όπως θα διαμορφωθούν με βάση τις εξελίξεις. Το ανέφερα ως επιδίωξη, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει δέσμευση ανεξάρτητα από τις εξελίξεις και τις προσπτικές». Στον Τσίπρα, που τον άφησε να αερολογεί, απάντησε με σκέτο ψέμα: «Μία άλλη παραπήρηση που κάνωτε, είναι ότι διεθνείς Οργανισμοί, εκπρόσωποι διεθνών Οργανισμών κάνουν αναφορές σε αρνητικά σενάρια όσον αφορά το μέλλον της ελληνικής οι-

Ο Καμίνης σε ρόλο αρχιμπάτου

Την ώρα που η εισαγγελία χαρακτήριζε την παραλίγο δολοφονία της διαδηλώτριας Αγγελικής Κουτσουμπού «τροχιάστηκαν»*, ο Καμίνης παρουσίαζε την πρότασή του για τον... εξευρωπαϊσμό των διαδηλώσεων, με τη φιλοδοξία να αναγορευτεί σε έναν αικόμη πόλο συστείρωσης του φασιζόντος μπλοκ εξουσίας (με άρωμα κοσμοπολίτικης αριστεράς αυτός).

Σε συνέντευξη του στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1, ο Καμίνης εγκαλεί το πολιτικό σύστημα, διότι «δεν είχε το σθένος εδώ και 37 χρόνια να ψηφίσει το νόμο που προβλέπει το Σύνταγμα». Το νόμο για την ποδηγήτηση των διαδηλώσεων, για τη λήψη άδειας, για τη δυνατότητα της αστυνομίας να απαγορεύει ή να ορίζει τη διαδρομή ή και άλλο μέρος προγραμματοποίησης της διαδηλώσης, για την ποινική και αστική ευθύνη των διοργανωτών αν γίνουν επεισόδια και ζημιές κ.λπ.

Ας τα πάρουν απόφαση ο

Καμίνης κι αυτοί που βρίσκονται πίσω του. Το δικαίωμα της διαδηλώσης στη χώρα μας δεν χαρίστηκε. Κατακτήθηκε κυριολεκτικά με αίμα, στη διάρκεια των πρώτων χρόνων από την πτώση της χούντας. Και δεν πρόκειται να απεμπολιθεί.

Ξέρουμε πολύ καλά τι φούντυνται και ξεκινούν ξανά αυτή τη φιλολογία, βάζοντας αυτή τη φορά μπροστά τον Καμίνη. Φοβούνται την οργή του ελληνικού λαού και της νεολαίας, που θα εκδηλωθεί και πάλι τους αμέσως προσεχείς μήνες. Ο Δεκέμβρης του 2008 και η νύχτα της 12ης Φλεβάρη του 2012 στοιχειώνει τα ίνειρά τους, αλλά ας είναι σίγουροι ότι οι εφιάλτες τους θα γίνουν πραγματικότητα.

* Η Αγγ. Κουτσουμπού συμμετείχε στο μπλοκ του ΕΕΚ, που δέχτηκε επίθεση από ομάδα μοτοσικλετιστών της Ομάδας Δέλτα, στο κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος, στη διάρκεια της διαδηλώσης για τον έμπορο ποτό πάρκετη σύμπαντος σε

φονία του Μιχάλη Γρηγορόπουλου. Επειδή το μπλοκ της «Κόντρας» ακολούθωσε, υπήρξαμε αυτόπτες μάρτυρες αυτής της δολοφονικής επίθεσης και την περιγράφαμε σε άρθρο μας με τίτλο «Γκοτζαμάντρες με δίκικλα» (Κόντρα, αρ. φύλλου 580, Σάββατο 12.12.2009 και http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=526&cat_id=25&pos=2&issue_id=75). Δυόμισι σχεδόν χρόνια μετά το γεγονός, που οδήγησε στον βαρύτατο τραυματισμό της διαδηλωτριας, η εισαγγελία ευθυγραμμίζεται με τη «γραμμή» που έδωσε τότε η κυβέρνηση Παπανδρέου («ήταν απύχημα», δήλωσε ο Πεταλωτής, ενώ ο Χρυσοχοΐδης, μετά τη δημοσιοποίηση βίντεο και φωτογραφιών, αναγκάστηκε να κάνει διορθωτική δήλωση, για να πει ότι «θα αποδοθεί πλήρως δικαιοσύνη και απόδοση λόγου και τιμωρία αν τυχόν υπάρχει συμμετοχή του συγκεκριμένου αστυνομικού σε

βάρος της συγκεκριμένης συμπλοκήσας μας»).

«Φυσικά έρουμε τι θα γίνει», γράφουμε τότε στην «Κ». Και έγινε. Ανάκριση έγινε μετά από μήνυση της παθούσας και κατέληξε στο εισαγγελικό συμπτέρασμα, ότι ο μπάτσος Θεμιστοκλής Ποιμενίδης απλώς... «οδηγήσει απρόσεκτα, αφροριμένα και με αυξημένη ταχύτητα με συνέπεια της αμελούς αυτής συμπεριφοράς του να μην αντιληφθεί εγκαίρως την εγκαίρωσα Αγγελική Κουτσουμπού, η οποία βρέθηκε στην πορεία του οχήματός του, με αποτέλεσμα της αμελούς συμπεριφοράς του να επιπέδει με σφοδρότητα επ' αυτής και να την τραυματίσει». Πριν καν γίνει δίκη, ο μπάτσος αθωάνεται από την κατηγορία της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης και οι επικεφαλής αξιωματικοί από την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας, αφού αυτοί έδωσαν τη διαταγή να πέσουν με τα μηχανάκια πάνω στους διαδηλωτές.

Χρήμα στις τσέπες των εργολάβων, την ώρα που η Ψυχική Υγεία εξαθλιώνεται

Στις 30 και 31 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε το συνέδριο της WARP (Παγκόμια Εταιρία για την Ψυχοκοινωνική Αποκατάσταση) με τίτλο «Ψυχοκοινωνική αποκατάσταση σε συνθήκες οικονομικής κρίσης. Ποιες αλλαγές για ποιες νέες ανάγκες», υπό την αιγιδία της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας της Επικοινωνίας.

Υγείας του υπουργείου Υγείας. Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο Imperial και το κάστος της διοργάνωσης, το οποίο καλύφθηκε μέσω ΕΣΠΑ, ανήλθε στις 180.000 ευρώ. Κύριος καλεσμένος και ομιλητής του συνεδρίου ήταν ο Λάζλο Αντόρ, κομισάριος για θέματα απασχόλησης και κοινωνικής ένταξης (ένα από τα μελη της τρόικας, για να μην ξεχινόμαστε), ενώ ομιλητές ήταν ακόμη ο υφυπουργός Υγείας Μπόλαρης και ο δήμαρχος Αθηναίων Καμίνης. Διοργανώτρια του συνεδρίου ήταν η

Σκανδαλίδης και Δριβελέγκας παραδίνουν φιλέτα σε Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς

Αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία στα κοινοβουλευτικά χρονικά να εισάγεται στη Βουλή τροπολογία, να μη γίνεται η παραμικρή τοποθέτηση από τους καταθέτοντες βουλευτές, να μη γίνεται παρέμβαση από κανένα βουλευτή (ακόμη και των λεγόμενων μικρών και αριστερών κομμάτων) και να γίνεται αυτή δεκτή από τον αρμόδιο υπουργό (εν προκειμένω από τον υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Ι. Δριβελέγκα). Η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη υπερψήφισε αυτή την αμφιτροπολή και προσδοκόρα τροπολογία (όπως και όλο το νομοσχέδιο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που πλέον έχει μετατραπεί στο νόμο 4061/2012), ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε «παρών» στην ψηφοφορία για την επίμαχη τροπολογία (γιατί, όπως μας δήλωσε η ειδική αγορήτριά του Ε. Αμμανατίδη, δεν πρόλαβε να πληροφορθεί περί τίνος πρόκειται!) και η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του λεγόμενου ΚΚΕ Δ. Μανωλάκου καταψήφισε την τροπολογία χωρίς καν να τοποθετηθεί!

Ο ισχυρισμός της Ε. Αμμανατίδη δεν ευσταθεί, γιατί η τροπολογία κατατέθηκε στις 9 Μάρτη από τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ (τον Β. Κεγκέρογλου, βουλευτή Ηρακλείου, που έχει διατελέσει και υφυπουργός Εργασίας, τον Αθ. Παπαδόπουλο βουλευτή Αχαΐας και τον Σ. Εμινίδη, βουλευτή Καβάλας). Η συζήτηση και η ψήφιση κατ' αρχήν και κατ' άρθρο έγινε στην ολομέλεια της Βουλής στις 13 και 14 Μάρτη. Επομένως, και η Αμμανατίδη και οι εκπρόσωποι των άλλων λεγόμενων αριστερών κομμάτων είχαν όλο το χρόνο για να πληροφορθούν, ότι πρόκειται για μια ακόμη αμφιτροπολή ιστορία που αφορά οικοδομικούς συνεταιρισμούς.

Η τροπολογία αυτή ενσωματώθηκε στο άρθρο 29 του νόμου 4061, με το οποίο η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ανοίγει το δρόμο στην εταιρία Πόρτο Καρρές του Κ. Στέγγου να χτίσει 585 πολυτελέστατες βίλες σε δάσος 17.500 στρεμμάτων. Για το νόμο αυτό, που αφορά τα ακίνητα του υπουργείου, έχουμε γράψει ήδη τρία άρθρα, τα οποία είχαν και μεγάλη διάδοση στο Διαδίκτυο και γι' αυτό δεν χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτ' άλλο εδώ. Η τροπολογία στην οποία αναφερόμαστε αποτελεί φωτογραφική διάταξη για τον Β' Παραθεριστικό Οικοδομικό Συνεταιρισμό Δασκάλων Νηπιαγωγών, να εξετάσει αν η συγκεκριμένη έκταση ήταν βραχώδης ή χορτολιβαδική ή δασική ή δάσος. Αυτή την εξέταση θα την έκανε η αρμόδια δασική υπηρεσία που θα έδι-

νεταιρισμό Δασκάλων και Νηπιαγωγών Νομού Ηρακλείου και γι' άλλους Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς, στους οποίους έχει χορηγηθεί στο παρελθόν έγκριση «κτήσης γης» με απόφαση του υπουργού Γεωργίας. Πρόκειται για μια παλιά αμφιτροπολή ιστορία που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του 1990, κατά τη δεύτερη υπουργική θητεία του Γ. Μωραΐτη (από 13.10.1993 έως 15.9.1995).

Την περίοδο 1993-1996, Γενικός Γραμματέας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος στο υπουργείο Γεωργίας ήταν ο πολιτικός φίλος του Α. Τσοχατζόπουλου Γιάννης Σμπώκος. Ο Β' Παραθεριστικός Οικοδομικός Συνεταιρισμός Δασκάλων Νηπιαγωγών Ν. Ηρακλείου είχε νομικό σύμβουλο, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2009, τον Μαρίνο Σμπώκο, που λέγεται ότι είναι συγγενής του Γιάννη Σμπώκου. Ανεξάρτητα από το αν είχαν ή όχι στενή συγγενική σχέση οι Μαρίνος και Γιάννης Σμπώκος, την περίοδο 1993-1996 είχαν αναπτύξει παράλληλη δράση προκειμένου να εγκριθεί (με απόφαση του υπουργού Γεωργίας) «κτήση γης» στον ελόγιο Οικοδομικό Συνεταιρισμό για μια έκταση 931 στρεμμάτων, χορτολιβαδική βραχώδη. Ταυτόχρονα, προσπαθούσαν να παρουσιάσουν αυτή την έκταση ως ιδιοκτητή του συγκεκριμένου οικοδομικού συνεταιρισμού.

Γιατί τα επεδίωκαν αυτά; Γιατί σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 50 του νόμου 998/79, «πάσα κτήση γης υπό οικοδομικού συνεταιρισμού δια τους σκοπούς αυτού εκτός εγκεκριμένου σχεδίου πλεων ή οικιστικής περιοχής υπόκειται εις προηγουμένην έγκριση του Υπουργού Γεωργίας, παρεχομένην δι' αποφάσεως αυτού μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών ή μετά γνώμην της αρμοδίας υπηρεσίας, εφ' όσον πρόκειται περί μη δασών και δασικών εκτάσεων και μετά έρευναν περί του τυχόν δασικού χαρακτήρος αυτής, της κατηγορίας της εν αυτή βλαστήσεως και της αναγνωρίσεως αυτής ως ιδιωτικής».

Με απλά λόγια, η διάταξη αυτή λέει ότι: πρώτον, ο υπουργός Γεωργίας έπρεπε, πριν εγκρίνει με απόφασή του την «κτήση γης» στο Β' Παραθεριστικό Οικοδομικό Συνεταιρισμό Δασκάλων Νηπιαγωγών, να εξετάσει αν η συγκεκριμένη έκταση ήταν βραχώδης ή χορτολιβαδική ή δασική ή δάσος. Αυτή την εξέταση θα την έκανε η αρμόδια δασική υπηρεσία που θα έδι-

νε εντολή στο δασάρχη της περιοχής να κάνει πράξη χαρακτηρισμού. Στη συνέχεια, θα εξέταζε αν ανήκει στο δημόσιο ή είναι ιδιωτική.

Την έκταση αποχαρακτήρισε στο τότε νομάρχης Ηρακλείου με τη βεβαίωση 2406/21/1994, που παρέδωσε στη Διεύθυνση Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας.

Από την πληροφόρηση που μας δίνουν τα έγγραφα που έχουμε αυτή τη στιγμή στα χέρια μας δεν προκύπτει ότι η έκταση έχει το χαρακτήρα που αναφέρεται παραπάνω και απαιτείται περαιτέρω έρευνα. Για παράδειγμα, σε έγγραφο του Νομικού Συμβούλου του Κράτους αναφέρεται ότι σύμφωνα με τη Διεύθυνση Δασών Ν. Ηρακλείου τα 260 στρέμματα είναι βραχώδης έκταση κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 50 του νόμου 998/79 (που έθετε, ανάμεσα σ' άλλα, ως προϋπόθεση να είναι λυμένο το ιδιοκτησιακό της έκτασης που διεκδικεί ένας Οικοδομικός Συνεταιρισμός για να οικοδομήσει) όσο και το υπηρεσιακό σημείωμα του ΓΔΑΠΔΦΠ και στις 22 Φλεβάρη του 2012 εξέδωσε την υπουργική απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων (ΕΠΟ), προκειμένου να οικοδομήσει ο εν λόγω Οικοδομικός Συνεταιρισμός.

Δεν ήταν μόνο το υπηρεσιακό σημείωμα του ΓΔΑΠΔΦΠ που έθετε ζήτημα ότι δεν έχει λυθεί το ιδιοκτησιακό της έκτασης των 931 στρεμμάτων που ως ιδιοκτήτης της φέρεται ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός. Ήταν και η ομόφωνη γνωμοδότηση 453/2010 του Β' Τμήματος του ΝΣΚ. Τελικά, προκειμένου να δώσουν νομική κάλυψη στην απόφαση αυτή του Γ. Παπακωνσταντίνου, αποφάσισαν να εισάγουν στο νόμο 4061 την τελευταία στιγμή (τέσσερις μέρες πριν πάει στην ολομέλεια για συζήτηση και ψήφιση) την (ν) τροπολογία των τριών βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, με την οποία πήγαν να ξεπεράσουν το εμπόδιο του ιδιοκτησιακού.

Παραμένει επίσης ανοιχτό το ιδιοκτησιακό. Σε απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει ότι από τη στιγμή που η έκταση δεν ανήκε στον Οικοδομικό Συνεταιρισμό, ο τότε υπουργός Γ. Μωραΐτης δεν είχε το δικαίωμα να εκδώσει απόφαση με την οποία έδινε «κτήση γης» στον Οικοδομικό Συνεταιρισμό. Ακόμη και σήμερα, όπως θα δούμε στη συνέχεια, ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός δεν κατέχει νόμιμα την έκταση των 931 στρεμμάτων.

Τι έκανε ο Γ. Μωραΐτης; Εξέδωσε υπουργική απόφαση, με αριθμό πρωτοκόλλου 131923/3.11.1994, προφανώς μετά από παρέμβαση του τότε Γενικού Γραμματέα Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Γιάννη Σμπώκου, αλλά και από παρεμβάσεις του νομικού συμβούλου του, με την οποία έδωσε «κτήση γης» στο συνεταιρισμό. Αυτή η απόφαση του Γ. Μωραΐτη ήταν και είναι παράνομη, γιατί δεν είχε λυθεί το ιδιοκτησιακό, που είναι μία από τις προϋποθέσεις που προαναφέραμε.

Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα της κατάπτυστης αυτής τροπολογίας: «Σε δύο οικοδομικούς Συνεταιρισμούς έχει χορηγηθεί στο παρελθόν η έγκριση κτήσης γης με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, αυτή είναι ισχυρή και στα επόμενα στάδια αδειοδοτήσεων και εγκρίσεων... κατά τα οποία δεν ερευνάται τυχόν δικαίωμα κυριότητας του δημοσίου...!» Κάνουν ένα νομικό σάλτο και νομίζουν ότι θ' ανοίξουν το δρόμο τόσο στον Β' Παραθεριστικό Οικοδομικό Συνεταιρισμό Δασκάλων και Νηπιαγωγών όσο και σε άλλους Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς να χτίσουν βίλες και μεζονέτες είτε σε δημόσια είτε σε ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις. Να ξέρουν ότι θα μας βρουν απέναντι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

μου. Πιστεύω πως οι νέοι χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην πλατεία συντάγματος θα κρεμάσουν ανάποδα τους εθνικούς προδότες όπως έκαναν το 1945 οι Ιταλοί στον Μουσολίνι (πιάτσα Λορέτο του Μιλάνου).

Λόγια σταράτα, λόγια σαφώ. Κόλαφος για το δωσιλογισμό, κόλαφος για τις χειραγωγήσιμες και χειραγωγούμενες «αντιστάσεις», πολιτική και κοινωνική νομιμοποίηση του ένοπλου αγώνα, ακόμα και στη μειοψηφική μορφή του. Μπορεί να συμφωνείς ή να διαφωνείς, ενώ περιέχει σεβαστείς, όχι να προσπαθείς να τις διαστρέψεις.

Κι όμως, το περιεχόμενο του σημειώματος, της πολιτικής διαθήκης που ο Δ. Χριστούλας σφράγισε με το ίδιο του το αίμα, δεν συζητήθη

■ **Προωθούνται με τροπολογίες σε
άσχετα νομοσχέδια**

Το δώρο στους σχολάρχες και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών

Με τροπολογία που κατατέθηκε νύχτα σε άσχετο νομοσχέδιο του υπουργείου Εσωτερικών, το υπουργείο Παιδείας επαναπρωθεί το δωράκι στους σχολάρχες, που είχε πάρει πίσω την προηγούμενη εβδομάδα (αποσύρθηκε το προηγούμενο νομοσχέδιο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με το οποίο είχε αρχικά κατατεθεί). Είχαν ήδη προκληθεί αντιδράσεις από τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, που δεν ευνοούσαν το προεκλογικό κλίμα. Το παρασκήνιο δεν το γνωρίζουμε, αν δηλαδή αισκήθηκαν πιέσεις από τους σχολάρχες, μέλος της αγίας οικογένειας των οποίων αποτελεί και ο Μπαμπινιώτης, ως πρόεδρος της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρίας, που διευθύνει τα ιδιωτικά Αρσάκεια Σχολεία (μετά τον ορισμό του ως υπουργού, έχει ζητήσει αναστολή αυτής του της ιδιότητος). Σύμφωνα με την τροπολογία, οι σχολάρχες αποκτούν το δικαίωμα κατά τη λήξη του κάθε σχολικού έτους να προχωρούν στην «αναπτιώδη καταγγελία της σύμβασης ενός εκπαιδευτικού ανά εκπαιδευτική μονάδα και ανά βαθμίδα εκπαίδευσης» και ορίζεται πως «η λύση της εργασιακής σχέσης ολοκληρώνεται χωρίς μεσολάβηση υπηρεσιακού συμβούλου».

Παρόμοια διάταξη υπήρχε στο νόμο 3848/2010, όμως, τώρα προστίθεται η λέξη «αναπτιώδης» και τα υπηρεσιακά συμβούλια μπαίνουν πια εντελώς στην μπάντα, για να λυθούν εντελώς τα χέρια των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων, που με διαδικασίες fast-track θα ξεμπερδεύουν από εκπαιδευτικούς που τους μπαίνουν στη μύτη κυρίως για συνδικαλιστικούς και οικονομικούς λόγους.

Παράλληλα, με άλλη τροπολογία σε επίσης άσχετο νομοσχέδιο, του υπουργείου Ανάπτυξης (το φάντασμα της Διαμαντοπούλου μας κυνηγά), προωθείται και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Συγκεκριμένα ορίζεται η έκδοση σχετικού ΠΔ. Η αιτιολογία είναι ότι το υφιστάμενο πλαίσιο (άρθρο 5 του νόμου 2986/2002), καίτοι ορίζει τα αρμόδια όργανα και μέρος της διαδικασίας αξιολόγησης, εξουσιοδοτεί τον υπουργό Παιδείας να καθορίσει τα κριτήρια. Αυτή, όμως, η κανονιστική ρύθμιση δεν έχει εκδοθεί και έτσι δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σύστημα αξιολόγησης κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 7 του Ν.4024/2011. Δεδομένου ότι το υπουργείο Παιδείας δεν προλαβαίνει τα χρονικά όρια, ακόμη και με την παράταση που δόθηκε, βρέθηκε τώρα η λύση του ΠΔ, ώστε να ετοιμαστεί το σύστημα αξιολόγησης-καρατόμησης-χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Φιέστες χουντικού τύπου

Φιέστες σαν αυτές της χούντας των συνταγματαρχών (οι παλιοί θυμούνται την «πτολεμαϊκή αρετή των Ελλήνων»), με θεατές τους μαθητές των σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης οργανώνει το υπουργείο Παιδείας. Τώρα, βεβαίως, με πιο εκσυγχρονισμένο περιεχόμενο και θεματολογία. Η φιέστα με τίτλο «Οι 1οι Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες... Αθήνα 6 Απριλίου 1896 – Αθήνα 6 Απριλίου 2012», όπως μας ενημερώνει η εγκύλιος 29894/Γ2/20-03-2012, που ο ειδικός γραμματέας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έστειλε στα σχολεία των δυο εκπαιδευτικών βαθμίδων, πραγματοποιείται στο Παναθηναϊκό Στάδιο (6/4/2012), στο πλαίσιο του προγράμματος «Ημέρα Ολυμπιακής Παιδείας». Τώρα, βεβαίως, οι ανήλικοι θεατές δεν θα δουν κιτς όρματα και πολεμιστές με χλαμύδες, αλλά θα έχουν την ευκαιρία να δουν συμμαθητές τους «να προβάλουν το δικό τους Ολυμπιακό μήνυμα που θα έχουν ετοιμάσει με ανακυκλώσιμο υλικό».

Το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί με αυτά τα προγράμματα (που ξεκίνησαν την εποχή διεξαγωγής του μεγάλου φαγοποτιού των ολυμπιακών ογώνων στην Ελλάδα) να ενσταλάξει στην ψυχή και το μυαλό των παιδιών γκλαμουράτα ψευτοϊδανικά, που φέρουν τις ψευδαισθήσεις της συνέχειας ενός χιλιομασμένου (μέσα από τα σχολικά βιβλία) ένδοξου παρελθόντος. Ασφαλώς, η Θάνου, ο Κεντέρης, ο αποθανών οπαδός του φασίστα Φράνκο, Σάμαρων, ο Κοκός, ο σύζυγος της Μπακογιάννη, αποτελούν τους σύγχρονους βαστάζους αυτής της «ιδέας», και τους οποίους οφείλουν εμμέσως, πλην σαφώς, να αποδεχτούν οι μαθητές.

Οι εξελίξεις στο σίριαλ Μπαμπινιώτη δείχνουν καθαρά ότι ο υπουργός Παιδείας δεν έδρασε μόνος, επειδή απλά και μόνο έχει καβαλήσει το καλάμι και θέλει να παρουσιάσει «αυτόνομο» έργο, εγκαινιάζοντας μια νέα τακτική, σε αντίθεση με την προκάτοχο του Διαμαντοπούλου, που θα επανεξετάσει τις «δυσλειτουργίες» του νόμου, που σημείωνε ότι «τα Πανεπιστήμια της χώρας, με συνέπεια στις θέσεις τους, προσέρχονται στο διάλογο που έχει ζεκινήσει το ΥΠΑΒΜΘ» και ότι η μεικτή Επιτροπή «θα υποβάλει προτάσεις, αναφορικά με τις δυσλειτουργίες του Νόμου 4009/2011 για ορισμένες από τις οποίες, ως γνωστόν, σύσωμα τα ελληνικά Πανεπιστήμια έχουν ήδη προσφύγει στο Συμβούλιο Επικρατείας».

Ο Παπαδήμος, που έχει θέσει ως μέγιστη προτεραιότητα τη διεκπεραίωση των υποχρεώσεων έναντι της τροίκας -οι οποίες είναι πολλές και απαιτητικά δεσμευτικές, ενώ ο εναπομείνων χρόνος ως τις εκλογές είναι λήγος- δεν επιθυμεί να έχει παραλληλα κάτω από τη μύτη του και το σηκάθι της κόντρας με τα Πανεπιστήμια. Τα οποία, σημειωτέον, υπέστησαν οικονομική πανωλεθρία, μετά και το «κούρεμα» έως και 70% των «διαθεσίμων» τους από το PSI, γεγονός που πιθανόν να πυροδοτούσε νέες καταστάσεις, που θα δυσχέραιναν εκτός των άλλων και το επιθυμητό από το οιστικό σύστημα «ήρεμο» προεκλογικό κλίμα.

Γ' αυτό και προσέφερε πλήρη κάλυψη στον Μπαμπινιώτη, δηλώνοντας μέσα στη Βουλή: «ο νόμος για την ανώτατη παιδεία πρέπει να εφαρμοστεί και θα εφαρμοστεί. Αυτή είναι η θέση της κυβέρνησης, η δική μου και η θέση του υπουργού Παιδείας». Από τον Αύγουστο του 2011 που η ηφαίστηκε ο νόμος-πλαίσιο «δεν έχει εφαρμοστεί στην πράξη σε κανένα από τα AEI. Προκύπτει εκ του αποτελέσματος ότι υπάρχουν προβλήματα δυσλειτουργίας... είναι σκόπιμο να εξετάσουμε με ποιον τρόπο μπορούν να γίνουν βελτιώσεις ώστε να εφαρμοστεί με έναν αποδεκτό τρόπο».

Ωτόσο, μετά τις οργισμένα επανειλημμένα τις εκλογές για τα Συμβούλια διοίκησης και την άρνηση των πανεπιστημιακών διοικήσεων να συναινέσουν στη νέα μορφή διοίκησης των ιδρυμάτων, που εκ των προηγμάτων θα υποβοηθήσει την άνευ όρων παράδοση των Πανεπιστημίων στην αγορά και τις επιχειρήσεις.

Τη λύσσα όλων αυτών,

όπως και της δράκας των «προθύμων» πανεπιστημιακών, οι οποίοι μάλιστα έστειλαν και επιστολή κατά του Μπαμπινιώτη στον Παπαδήμο, ενίσχυε η δήλωση του προεδρείου της Συνόδου των Πρυτάνεων, που σημείωνε ότι «τα Πανεπιστήμια της χώρας, με συνέπεια στις θέσεις τους, προσέρχονται στο διάλογο που έχει ζεκινήσει το ΥΠΑΒΜΘ» και ότι η μεικτή Επιτροπή «θα επανεξετάσει τις «δυσλειτουργίες» του νόμου, μεάπλεον μελή της κουστωδίας των «προθύμων», όπως ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Σταυροκάκης, οι πρόεδροι των ΤΕΙ Σερρών και Καλαμάτας που έσπευσαν να εκλέξουν Συμβούλια διοίκησης, αλλά και ο καθηγητής Γ. Παγουλάτος, το νέο αστέρι επί των επικοινωνιακών του Μεγάρου Μαξίμου, ώστε να τονιστεί το στοιχείο της αμετακίνητης εμπονής στην εφαρμογή του νόμου και του διακοσμητικού ρόλου της Επιτροπής.

Από την πλευρά του, ο Μπαμπινιώτης πήρε σβάρνα τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και τα κανάλια για να δώσει επεξηγήσεις. «Έχω ανοίξει έναν νέο διάλογο με τις πανεπιστημιακές αρχές με αδιαπροσάρτητη βάση την εφαρμογή του νόμου, πράγμα που δεν αφιστήθηκαν και οι πανεπιστημιακές αρχές, με ό,τι βελτιώσεις απαιτήθουν για την εφαρμογή του στην πράξη. Ενας τέτοιος διάλογος όμως για να καρποφορήσει δεν μπορεί να ζεκινάει με οπειλές όπως είναι η διακοπή της χρηματοδότησης των AEI, που αν ποτέ πραγματοποιηθεί θα οδηγήσει σε διακοπή της λειτουργίας των πανεπιστημάτων και σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Ας σημειωθεί ότι ήδη έχουν δοθεί με υπουργικές αποφάσεις (κατά «παρέκκλιση» του νέου νόμου μέχρι την 6η Μαρτίου 2012) τρία δωδεκατημέρια, δηλ. 24% του προϋπολογισμού. Οσοι γνωρίζουν πώς λειτουργούν οι χώροι πτυνεματικής και επιστημονικής εργασίας έρουν καλά ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με τη βία όποιας μορφής κι απ' όπου κι αν προέρχεται.

Τι ομολογεί, λοιπόν, ο Μπαμπινιώτης; Οτι πρόκειται απλά για μια αλλαγή τακτικής, η οποία συνίσταται στην ανάθεση της διεξαγωγής των εκλογών για τα Συμβούλια στα ίδια τα Πανεπιστήμια. Επίσης, ως γνώστης της κατάστασης «από μέσα» κρούει τον κώδωνα του κινδύνου από μια πιθανή φοιτητική εξέγερση, ενώ δεν παραλείπει να ρίξει το καρφί του και για την προκάτοχο του Διαμαντοπούλου, την οποία αποκαλεί στην ουσία αποτυχημένη. Ο Μπαμπινιώτης τονίζει επίσης ότι έχει «τη στήριξη Παπαδήμου, γιατί ο Πρωθυπουργός κατάλαβε εξ αρχής πως ήταν το πρόβλημα και αφήνει πάντα ανοιχτή την απειλή της παραίτησής του, θεωρώντας ότι σ' αυτή τη φάση το σύστημα τ

■ Χέρι-χέρι Πελεγρίνης-Χρυσοχόΐδης

Πως εδραιώνεται ο ρατσισμός και στη νεολαία!

Πολύτιμη χείρα βοηθείας άπλωσε το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών στον υπουργό ΠροΠο Μ. Χρυσοχοΐδη και τις «σκούπες» του, με την απόφασή του να παραμείνει κλειστό το κτίριο της Νομικής Σχολής για το διάστημα από 2 έως και 23 Απριλίου! Το κλείσιμο αυτό, που έγινε «στα μουλωχτά», βρήκε τους φοιτητές το πρώι της Δευτέρας να ψάχνουν μέλη και προέδρους των τμημάτων, οι οποίοι είχαν εξαφανιστεί από τροσάπουγης, μπας και μπορέσουν να καταλάβουν τι έγινε και γιατί, καθώς η μόνη ενημέρωση τις πρώτες ώρες ήταν κάποιοι μέλι και φήμες που διέρρεαν. Αργότερα, στο επίσημο σάιτ της Νομικής υπήρχε μια λιτή και απέριττη ανακοίνωση που μας ενημέρωνε μόνο για το χρονικό διάστημα που δε θα λειτουργεί το κτίριο.

Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε

χρονικό διάστημα ενός μήνα που «αναστέλλεται η λειτουργία της σχολής» (κατά το επισήμως λεγόμενο). Είχε προηγηθεί και το διημέρο 22-23 Μαρτίου, ενώψιε παρελάσεων. Σημειωτέον ότι δύλα αυτά γίνονται τη στιγμή που η Νομική ήταν εντελώς οριακά, σύμφωνα με το νόμο που θέλει για ολοκληρωμένο εξάμηνο 13 βδομάδες μάθημα, που θα λειτουργούσε και εντός των διακοπών του Πάσχα και συγκεκριμένα μέχρι Μ. Τετάρτη και ξανά από Πέμπτη του Πάσχα! Τα παραπάνω προστέθηκαν στις καθημερινές σχεδόν προκλήσεις από διμοιρίες MAT, οι οποίες «ενίστε» κάνουν περατζάδα στα πέριξ του πανεπιστημίου, τα ναρκωτικά που σκοτίωμας μεταφέρθηκαν στο παρκάκι της Μασσαλίας και το καθημερινό κυνηγητό των μεταναστών μικροπωλητών.

Το θέμα γίνεται ακόμα πιο

προβληματικό, όταν βλέπεις το πανεπιστήμιο να συμμερίζεται ρατσιστικές λογικές τύπου «σκούπτα» και τα κομμάτια της αριστεράς να το παίζουν ντα-βατζήδες των μεταναστών, ορ-γανώνοντας φρέστες προεκλο-γικού τύπου. Αυτό συνέβη έξω από τη Νομική, στο παρκάκι της Μασσαλίας, την περασμέ-νη Τετάρτη, όπου είχε προ-γραμματιστεί συνέντευξη Τύ-που της φοιτητικής «Πρωτο-βουλίας για το άσυλο και τους μετανάστες», στο πλαίσιο δρά-σεων κατά της απόφασης της πρυτανείας. Εκεί εκτυλίχθηκε το εξής σουρεαλιστικό σκηνικό: από τη μία είχες ομιλητές που έκαναν σπέκουλα πάνω στο Μεταναστευτικό και αντάλ-λαισσαν χαιρετούρες (μαζί μ' αυ-τούς και γνωστές φάτσες που ξεπούλησαν των αγώνα των 300 μεταναστών στην Υπατία, για τον οποίο έχουμε γράψει επανειλημμένα και ο οποίος αν

είχε κερδίσει και δεν είχε ν' αντιμετωπίσει την προδοσία από μέσα σύγουρα θα ήταν διαφορετικά τα πρόγματα) και από την άλλη είχες MAT παραταγμένα μπροστά στην είσοδο της Νομικής (επί του πεζάδρουμού). Ακολούθησε ολιγόωρη συναυλία και το πανηγύρι έληξε με δηλώσεις του τύπου «δεν τους κάνωμε τη χάρη» και τους φοιτητές ν' αποχωρούν από τον περιβάλλοντα χώρο της Νομικής, ενώ τα MAT παρέμεναν έξω από την πόρτα!

M.Σ

Οι μπάτσοι είναι μπάτσοι!

Με πολλά ταραταζούμ ανακοινώθηκε από το υπουργείο Παιδείας η «έναρξη προγράμματος τηλεδιασκέψεων με θέμα την ασφαλή πλοήγηση στο διαδίκτυο από τον Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη και τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, Μ. Χρυσοχοΐδη! Φιλοδοξούν να βάλουν τους μπάτσους του περιβόλου Σφρακιανάκη (Διώξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος) να κάνουν μαθήματα στους μαθητές σχετικά με την ασφάλεια στο Διαδίκτυο! Οι μαθητές θα ρωτούν και οι μπάτσοι θ' απαντούν.

Παραβλέποντας το γεγονός ότι οι έφραζοι έχουν πολύ καλή γνώση του Ιντερνετ (σαφώς καλύτερη από τους ασφαλίτες του Σφρακιανάκη, που φύσχονται για να επιδειξουν έργο, έχουν εκθέσει κόσμο και κομισάκη και έχουν επανειλημμένα σπάσει τα μούτρα τους στις δικαιοστικές αίθουσες), οχιολίζουμε το ιδεολογικοπολιτικό σκέλος αυτής της... μεγάλης εκταϊδευτικής πρωτοβουλίας. Προσπαθούν να μπάσουν στα οχυρεία την ιδέα ότι η Αστυνομία είναι ένας κρατικός θεσμός που δρα για το κοινωνικό καλό. Ομως, για τους μαθητές, που έχουν κατ' επανάληψη ξυλοκοπηθεί από

τα ένστολα γουρούνια, που έχουν κατεπανάληψη εξευτελιστέοι στους δρόμους και τις πλατείες (ιδιαίτερα τα Σαββατόβραδα που βγαίνουν για να διασκεδάσουν), που κάθε χρόνο τιμούν τη μνήμη του δολοφονημένου Μιχάλη Γρηγορόπουλου πετροβιλώντας τα αστυνομικά τμήματα, οι μπάτσοι θα είναι πάντα μπάτσοι και θα προσδιορίζονται με το καθιερωμένο (και κοινωνικά νομιμοποιημένο πια) σύνθημα με τις τρεις λέξεις, δύσες προσπάθειες για το αντίθετο κι αν κάνουν οι Μπαμπινιώτιδες και οι Χρυσοχοιδηδρες.

Αντέχει το καθεστώς Ασαντ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
στρατό και ενταχθούν στις γραμμές της αντιπολίτευσης. Με δεδομένη τη δεινή και λόγω του πολέμου κατάσταση της συριακής οικονομίας, αυτό θα λειτουργήσει ως δέλεαρ, ώστε, όπως ελπίζουν οι εμπνευστές του, ένας μεγάλος αριθμός στρατιωτών να αποσκιρτήσει και να επιταχυνθεί η πτώση του καθεστώτος. Η Χίλαρι Κλίντον ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ θα προσφέρουν 25 εκατομμύρια δολάρια ως ανθρωπιστική βοήθεια και επικοινωνιακό εξοπλισμό για να βοηθήσουν την αντιπολίτευση να οργανωθεί, να διαπερρεί επαφή με τον έξω κόσμο και να αποφεύγει τις επιθέσεις του καθεστώτος. Ολ' αυτά βέβαια είναι υποσχέσις που είναι άγνωστο πώς και αν ιλλιστούμενον τελικά.

Το Ζήτημα του εξοπλισμού των ανταρτών πέρασε στο περιθώριο, παρόλο που εκπρόσωποι του Συριακού Εθνικού Συμβουλίου στη συνάντηση έκαναν ξανά έκκληση για όπλα. Ομως ο Αραβικός Σύνδεσμος, οι ΗΠΑ, η Γαλλία και η Γερμανία πολιορκούσαν την Τελική.

νία αποστασιοποιήθηκαν, ενώ, στις 2 Απριλίου, και ο Γενικός Γραμματέας του NATO, Αντερς Φογκ Ρασμούόσεν, σε συνέντευξη τύπου κάλεσε για διπλωματική λύση και επανέλαβε ότι το NATO δεν έχει καμιά απολύτως πρόθεση να επέμβει στη Συρία. «Δεν νομίζω – επισήμανε – ότι ο σωστός δρόμος είναι να δώσουμε όπλα σε κάποια ομάδα στη Συρία. Υπάρχει καθαρός κίνδυνος η χορήγηση όπλων σε κάποια ομάδα στη Συρία να οδηγήσει σε ένα επικίνδυνο πολλαπλασιασμό όπλων στην περιοχή».

Ακόμη ποι σαφής ήταν ο επικεφαλής της Επιτροπής Πληροφοριών της Βουλής των Αντιπροσώπων, Μάικ Ρότζερς, ο οποίος σε συνέντευξή του την 1η Απριλίου στο CNN δήλωσε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Είναι άσχημη ιδέα να εξοπλίσουμε τη συριακή αντίπολη-τευση, κυρίως γιατί απλώς δεν γνωρίζουμε ποιοι είναι... Και θυμηθείτε, δίνοντας μια σειρά όπλων σε ανθρώπους που δεν γνωρίζουμε ποιοι είναι – υπάρχουν και κάποιοι κακοί χαρα-

κτήρες – πιθανόν δεν θα μας βγει σε καλό μακροπρόθεσμα».

Από την πλευρά του, το καθεστώς Ασαντ ανακοίνωσε ακριβώς πριν από τη συνάντηση των «Φίλων της Συρίας» ότι η «μάχη για την ανατροπή του έχει τελειώσει» και στη συνέχεια ότι αποδέχεται το χρονοδιάγραμμα που πρότεινε ο Κόφι Ανάν, δηλαδή κατάπαυση του πυρός και σταδιακή αποχώρηση των στρατευμάτων και των βαριών όπλων από κατοικημένες περιοχές μέχρι τις 10 Απριλίου. Με την προϋπόθεση ότι και οι αντάρτες θα κάνουν το ίδιο. Στο μεταξύ, ο κυβερνητικός στρατός συνεχίζει τις επιδρομές και τις επιθέσεις σε θύλακες της ένοπλης αντίστασης στη Χομς, στην Ιντλίμπ, στην Ντεράα και σε περίχωρα της Δαμασκού προσπαθώντας να κοταφέρει εναντίον τους όσο το δυνατόν μεγαλύτερα πλήγματα και να τους απόδυναμώσει. Παράλληλα συνεχίζονται οι συλλήψεις, η λεηλασία και η καταστροφή καταστημάτων και άλλων περιουσιακών στοιχείων

καθώς και το γκρέμισμα των κατοικιών των ανταρτών, γνωστών ακτιβιστών της αντι-πολίτευσης και των οικογενειών τους.

Η προθεσμία της 10ης Απριλίου τέθηκε προφανώς για να λειτουργήσει ως μέσο πίεσης στο καθεστώς Ασαντ, το οποίο, για να κερδίσει χρόνο, μπορεί να αποσύρει στρατεύματα και βαριά όπλα από κατοικημένες περιοχές όπου επικρατεί αυτή τη στιγμή ηρεμία. Ομως δεν είναι διατεθειμένο να κάνει το ίδιο σε περιοχές όπου η ένοπλη αντίσταση διατηρεί τις δυνάμεις της και συνεχίζει να αποτελεί σοβαρή απειλή για το καθεστώς. Από την άλλη, ακόμη κι αν εφαρμοστεί το σχέδιο του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου που προωθεί ο Κόφι Ανάν και ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός συμμορφωθεί με τους όρους του, υπάρχουν διάφορες ένοπλες ομάδες, που δεν ελέγχονται και μπορεί να συνεχίσουν τις επιθέσεις. Ας μην ξεχνάμε ότι τα αντίπαλα στρατόπεδα τα χωρίζει ποτάμι αίματος.

■ Επένδυση για το μέλλον

Εξευτελισμένη και με τους όρους του Σαμαρά δε θέλησε να επιστρέψει στη ΝΔ η κόρη του Μητσοτάκη. Θα κατέβει στις εκλογές μόνη της κι ας μην της δίνουν καμιά ελπίδα τα γκάλοπ. Λεφτά έχει, αντοχές έχει (όπως ο πατέρας της), μπορεί να περιμένει, ποντάροντας στο βάθεμα της πολιτικής κρίσης και στις ανακαταπάξεις που αυτό θα φέρει. Εδώ ο Σαμαράς έμεινε δέκα χρόνια εκτός πολιτικής και από το τίτιποτα βρέθηκε αρχηγός της ΝΔ και υπουργός πρωθυπουργός. Υπάρχει, βέβαια, η «κατάρα του Μητσοτακέικου», όμως έτσι το βλέπουμε όλοι οι άλλοι, όχι οι Μητσοτάκηδες. Αυτοί νομίζουν ότι αποτελούν την αφρόκρεμα της αστικής πολιτικής και πως ο ελληνικός λαός θα έπρεπε να τους λατρεύει.

Η κόρη Μητσοτάκη, λοιπόν, προσπαθεί να σχεδιάσει μια τακτική για να πάρει όσο γίνεται περισσότερες ψήφους (πάντα ελπίζει ότι μπορεί να γίνει το θαύμα και να πιάσει το 3%), αλλά και να συνεχίσει να είναι πολιτικά πτυχούσα και μετά τις εκλογές, έστω και έξω από τη Βουλή. Το Γραφείο Τύπου της ΔΗΣΥ εκδίδει καθημερινά φιλολαϊκές και φιλεργατικές ανακοινώσεις και καταγγελίες, όμως αυτές περνούν στο ντουκού, γιατί κανέις δεν μπορεί να συσχετίσει τη Ντόρα με τέτοιες ανακοινώσεις. Από την άλλη, ζητήθηκε βοήθεια εξ Εσπερίας και κατέφθασε στην Αθήνα ο επικεφαλής της ευρωκοινοβουλευτικής ομάδας των Ευρωπαίων Φιλελεύθερων Δημοκρατών και πρώην πρωθυπουργός του Βελγίου Γκι Φέρχοφσταντ, για να επισκεφτεί μαζί με τη Ντόρα τον Παπαδήμο, προκειμένου να του παρουσιάσουν πρόταση για τη δημιουργία ενός Ταμείου Αναπτυξιακής Ενίσχυσης, μέσω του οποίου θα διοχετευθούν στις ελληνικές επιχειρήσεις 80 δισ. ευρώ μέχρι το 2020, τα οποία θα προέλθουν κατά 50% από τον κρατικό τομέα (κοινοτικές επιδοτήσεις, προγράμματα κ.λπ.) και κατά 50% από τον ιδιωτικό τομέα και τις ιδιωτικοποιήσεις (το 25% των εσόδων από κάθε ιδιωτικοποίηση θα περιορίζεται σ' αυτό το ταμείο).

Μπτούρδες μ' άλλα λόγια, αλλά κάτι πρέπει να πει και η Μπακογιάνη προεκλογικά και με τον Φέρχοφσταντ στο πλευρό της θεώρησε ότι μπορούσε να το πει με μεγαλύτερες αξιώσεις. Ο οποίος Φέρχοφσταντ δεν παρέλειψε να δηλώσει πως «ούτε τα δυο μεγάλα κόμματα ούτε ακραία αριστερά ή ακραία δεξιά κόμματα μπορούν να πυροδοτήσουν το καινούργιο ξεκίνημα και τη μακρόπονη στρατηγική που έχει ανάγκη η Ελλάδα», ενώ η Μπακογιάνη δεν παρέλειψε να εκφράσει εκ νέου την αντίθεσή της στις περιοκόπες μισθών και συντάξεων!

■ Χωρίς πνοή

Δεν φαίνεται να τραβάει το κόμμα «λουκανίδης» και οι λόγοι είναι δύο. Πρώτον, η παρουσία του Καστανίδη που επί χρόνια μοιστράριζε ως βασικός συνεργάτης του Παπανδρέου, όπως παλιότερα μοιστράριζε ως γκεσέμι του σηματικού «εκ-συγχρονισμού». Οπως και να το κάνουμε, βγάζει ένα «σιχτίρι» και μόνο που εμφανίζεται και μιλάει στην τηλεόραση. Δεύτερον, στην απουσία ηγετικού προφίλ από την Κατοελή. Εμφανίζεται καθημερινά σε δυο και τρεις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και λέει τα ίδια και τα ίδια, τρώγοντας το μισό χρόνο της κάθε εμφάνισής της σε δικαιολογίες για τη συμμετοχή της στην κυβέρνηση Παπανδρέου. Οταν ακούς κάποιον να προσπαθεί να σε κοροϊδέψει μες στα μούτρα σου, λέγοντας ότι «έσωσε» δικαιώματα και αποτελούσε πάντοτε το «κόκκινο πανί» της τρόικας, δε θλεις και πολύ για να τα πάρεις στο κρανίο. Άλλωστε, υπάρχουν πιο αυθεντικοί εκφραστές αυτής της γραμμής, όπως είναι ο Κουβέλης και οι Πασόκοι που έχει μαζέψει (λάιτ εκδοχή του αντι-ΠΑΣΟΚ ρεύματος) ή ο διευρυμένος με πρώην Πασόκους και Κεντρώους ΣΥΡΙΖΑ (χαρντ εκδοχή).

Η αλήθεια είναι πως και τα αστικά ΜΜΕ δεν αβαντάρουν ιδιαίτερα το κόμμα με το όνομα μακαρόνι («Κοινωνία Συμφωνία για την Ελλάδα στην Ευρώπη»). Υπάρχουν δυο καλύτερα συγκροτημένα σχήματα υποδοχής της ψήφου των διαμαρτυρόμενων ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, οπότε αν αβαντάριζαν και ένα τρίτο θα υπήρχε κίνδυνος διάλυσης του ΠΑΣΟΚ, πρόγμα που η άρχουσα τάξη δεν επιθυμεί (για ευνόητους λόγους). Επειδή το ΠΑΣΟΚ μάλλον δεν μπορεί να πέσει πιο χαμηλά από το επίπεδο που του δίνουν τα έως τώρα γκάλοπτ, το κόμμα «Λουκουμίδης» θα πρέπει ν' αναζητήσει ψήφους από αυτούς που εμφανίζονται με πρόθεση να ψηφίσουν ΔΗΜΑΡ ή ΣΥΡΙΖΑ. Ελα, όμως, που έχει επιλέξει να μην επιτίθεται σ' αυτές τις δυνάμεις κι αν το κάνει τώρα, Κατσέλη, Καστανίδης και σία θα γίνουν καταγγελαστοί, αφού ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε το Κουβελόκομμα έχουν ψηφίσει το Μνημόνιο.

Μ' ἄλλα λόγια, ενώ το κόμμα Καψίμενου μπορεί να μαζέψει ένα κομμάτι από το «αντιμνημονιακό» ρεύμα της ΝΔ, το κόμμα Λουκασ-Χάρη δεν μπορεί να μαζέψει το «αντιμνημονιακό» ρεύμα του ΠΑΣΟΚ. Εκτός αν γίνουν τίποτα θεαματικές αλλαγές στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου του ενός μήνα.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χέρος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Πέρασαν οι μικρές εθδομάδες και φτάσαμε πλέον στη «μεγάλη», μέσα στα μικρά καλοκαίρια και τους ατέλειωτους χειμώνες, που λέει και το τραγούδι...

Μετά τον Αλκίνοο Ιωαννίδη και τον Μίλτο Πασχαλίδη, σειρά για να ανοίξει το στόμα του και να μιλήσει για τα προφανή είχε ο Διονύσης Τσακνής. Σε όλους αυτούς και πολύ περισσότερο στους άλλους που παραμένουν σιωπηλοί, δα δέλαμε να δυμίσουμε [ή ίσως και να γνωρίσουμε] τα παρακάτω λόγια: «Άν ο καλλιέργης δεν δέλει να είναι παπαγάλος ή μαιμού, πρέπει να κάνει κτήμα του τη γνώση της εποχής του πάνω στην κοινωνική ζωή, παίρνοντας μέρος στους ταξικούς αγώνες. Μπορεί αυτό να φανεί σε μερικούς σαν κατάπτωση, μιας και τοποθετούν την τέχνη –αφού προηγουμένως έχει τακτοποιηθεί η αμοιβή– στις πιο ψηλές σφαίρες. Ομως, οι περισσότερες αποφασιστικές μάχες του ανδρώπινου γένους δίνονται πάνω στη γη, όχι στους αιδέρες και "έξω" στη ζωή, όχι μες στους εγκεφάλους. Κανές δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τις αντιμαχόμενες τάξεις, γιατί κανές δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τον άνδρωπο. Η κοινωνία δεν έχει κανένα κοινό μεγάφωνο όσο είναι χωρισμένη σε αντιμαχόμενες τάξεις. Ετσι, όσοι λένε πως δεν ανήκουν σε κόμματα και δεν ανακατεύονται στην πολιτική, σημαίνει πως ανήκουν στην άρχουσα τάξη» (Bertolt Brecht).

Προβοκάτορες και σκοτεινές δυνάμεις επιτέθηκαν στο πολιτικό γραφείο του Κώστα Σημίτη και το παρέδωσαν στις φλόγες. Λέμε για προβοκάτορες και σκοτεινές δυνάμεις όχι για να συνταχδούμε με το κόμμα [ένα είναι το κώμα], αλλά γιατί η ενέργεια αυτή επαναφέρει στην επικαιρότητα ένα «νεκρό» όνομα, όπως η αρχαιολογική σκαπάνη τις νεκρές γλώσσες ένα πράμα...

Είναι ελληνικά τα αμνοερίφια; Υπάρχει επάρκεια στην αγία αγορά; Θα κινηθεί; Θα μείνει στάσιμη; Ο τοακισμένος κοσμάκης δεν ξέρει κατά πού να τραβήξει, αλλά τα νανούριματα καλά κρατούν. Οι απαντήσεις γνωστές αλλά και περισσότερο δεδομένες από ποτέ, ωστόσο καμιά ελπίδα ανάστασης δεν διαφαίνεται. Ειδικά όσο αυτή προσπαθεί να αναδυθεί πίσω από τα μεγαλόσχημα προεκλογικά λόγια, εκεί όπου την τοποθετούν οι πολιτικές και κυνωνικές νανούριστρες, το προσκυνημένο αληταριό και οι οσφουκάμπτες εξουσιοφρενίες για να υφαρπάζουν αυτό το άδιλο άλλοι που λέγεται «λαϊκή εντολή». Βγήκαν πάλι οι πραματεύτες και φωνάζουν την πλέμπα για να τη σώσουν από την... κόλαση, ως άλλοι μεσαιωνικοί μάγοι και σαλτιμπάγκοι. «Σοδαρά», «υπεύθυνα», με μέδιο και τρόπους, με αιθρό «πολιτικό πολιτισμό» όπως απαιτούν οι κρίσιμες περιστάσεις. Οι μοντέρνοι ιδεολογικοί αλχημιστές μετέρχονται τη δοκιμασμένη μέθοδο της κόμπρας [βλ. φωτό στη σήλη του προ-προηγούμενου Κοντρόφυλλου] που προσπαθεί να μαγνητίσει και να παραλύσει το δύμα της.

«Σχέση με τους αρχαίους Ελληνες έχουμε εμείς», λένε οι Γάλλοι, οι Εγγλέζοι και οι Γερμανοί. Εμείς, που τους ανακαλύψαμε, τους αναστυλώσαμε, τους εξηγήσαμε. Για τους ευρωπαίους οι νεοελληνες είμαστε μια δράκα ανδρώπων απρόσωπη, ανάμεσα σε βαλκανιλίκι, τουρκολογία και αράπηδες. Είμαστε οι οροντόξ. Με το ρούσικο τυπικό στη γραφή, με τους κουμπέδες και τους τρούλους πάνω από τα σπίτια των χωριών μας, με ακτινογραφίες σωμάτων και σκουληκόμφορφες φιγούρες αγίων στους τοίχους των εκκλησιών. Οι ευρωπαίοι βλέπουν τους πολιτικούς μας να ψηφίζουν στη Βουλή να μπει το «ορδόδοξος» στην ευρωπαϊκή μας ταυτότητα κατά τη διαταγή των παπάδων και κοιτάζουν ανακατωμένοι και ναυτιάζοντας κατά το δεικρατικό Ιράν και τους Αγιατολάχους!» (Δημήτρης Λιαντίνης).

Πέρασε από την πιλαρτική άνοιξη και τώρα ετοιμάζεται να προσχωρήσει στους κεκαρμένους καμένους του Καμμένου (combusto στα ιταλικά), ο αστέρας της υποκριτικής Παύλος Χαϊκάλης. Η σήλη παρακολουθεί με αγωνία τις εξελίξεις και αν έχουμε νέοτερα δεν διαστάσουμε να διακόψουμε τις διακεκομμένες διακοπές και να σας ενημερώσουμε.

Η σήλη δέλει να ευχαριστήσει όλους εκείνους που κατακλύζουν με παραίνεσις, οδηγίες, παραδείγματα και εγερτήρια σαλπίσματα το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της. Τώρα πια ξέρουμε πώς να ζήσουμε, τι πρέπει να κάνουμε, ανασκολοπίζουμε την Ιστορία (πάντα αποσπασματικά και κατά το ποια άκρη της βολεύει, θέβαια), εξάγουμε «συμπεράσματα», ξέρουμε ότι πρέπει να ξεσκωδούμε [όχι εμείς πρώτοι, αλλά να σπρώχουμε τους ηλεκτρονικούς φίλους μας να ξεκινήσουν και βλέπουμε], έχουμε ένα πλήρες συνταγολόγιο και δεν είμαστε κοροίδα βρει αδερφέ. «Πώς μας κατάτησαν έστια» που αναρωτίσαν και η Κατερινούλα...

«Είμαστε εμείς που ζυμώνουμε και δεν έχουμε ψωμί. / Εμείς που βγάζουμε το κάρβουνο και κρυώνουμε. / Είμαστε εμείς που δεν έχουμε τίποτα / κι ερχόμαστε να πάρουμε τον κόσμο» (Τάσος Λεβαδίτης).

Kokkinosakoufita

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 18η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Τετάρτη, 4.4.12

Θα γίνει μια δίκη, κατά την οποία θα τηρηθούν τουλάχιστον οι τυπικοί δικονομικοί κανόνες ή μια τυπική διεκπεραίωση, με ορισμένα προσχήματα και επί της ουσίας με προκλητική στήριξη ενός κατηγορητήριου που από την αρχή φάνηκε ότι είναι διάτρητο; Το ερώτημα αυτό, ερώτημα όχι μόνο πολιτικής αλλά και «τετενό» νομικής σημασίας, επανήλθε με την ίδια επιτακτικότητα στη δικαιοστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, όπου με την παρουσία μόνο λίγων συγγενών και φίλων εξακολουθούν να δικάζονται τα τρία μέλη του Επαναστατικού Αγώνα και πέντε αικόματα αγωνιστές του αναρχικού-αντεξουσιαστικού χώρου, στους οποίους αποδόθηκε το ίδιο κατηγορητήριο.

Η σημερινή συνεδρίαση ήταν η πρώτη στην οποία ο Κώστας Κάτσενος προσήλθε μόνος του, χωρίς χειροπέδες στα χέρια και χωρίς τη συνοδεία μιας κουστοδίας πάνω πλωμάτων. Αποφυλακίστηκε και αυτός πριν από μερικές μέρες, με απόφαση του αρμόδιου Δικαιοστικού Συμβουλίου. Κατά τα άλλα, το σημαντικότερο στοιχείο δεν ήταν οι καταθέσεις των επτά μαρτύρων που προσήλθαν να καταθέσουν, αλλά η συζήτηση για το ποιοι μάρτυρες, πέραν του γελοίου καταλόγου μαρτύρων του κατηγορητήριου, πρέπει να κλήθουν να καταθέσουν να πάνε προληπτικά στο νοσοκομείο με ασθενοφόρο. Δηλαδή, είχαν περίπου 50 λεπτά στη διάθεσή τους και δεν έκαναν απολύτως τίποτα! Απέκλεισαν τη Νίκης και μετά πήγαν στο Σύνταγμα και περίμεναν χαζεύοντας μέσα στο περιπολικό!

Νομίζω ότι ο μάρτυρας ήταν ειλικρινής, σχολίασε την κατάθεση του αστυνομικού ή Π. Ρούπα. Κατέθεσε αυτά που είχαν γραφτεί και στην προκήρυξη της οργάνωσης για το πώς ενήργησε η Αστυνομία. Διέπραξαν απανωτές γκάφες, συνεχή λάθη. Ενώ το μήνυμα ήταν σαφές για το πού έχει τοποθετηθεί ο μηχανισμός και το τσεκάρισαν και με δικό τους τηλεφώνημα στην «Ελευθεροτύπια», αυτοί πήγαν αλλού, πήγαν στο πίσω μέρος, έφαγαν το μηχανισμό, δεν τον βρήκαν και με μικροτραυματισμός έναν Αλβανός και μια Ελληνίδα, στους οποίους συνέστησαν να πάνε προληπτικά στο νοσοκομείο με ασθενοφόρο. Δηλαδή, είχαν περίπου 50 λεπτά στη διάθεσή τους και δεν έκαναν απολύτως τίποτα! Απέκλεισαν τη Νίκης και μετά πήγαν στο Σύνταγμα και περίμεναν χαζεύοντας μέσα στο περιπολικό!

Νομίζω ότι ο μάρτυρας ήταν ειλικρινής, σχολίασε την κατάθεση του αστυνομικού ή Π. Ρούπα. Κατέθεσε αυτά που είχαν γραφτεί και στην προκήρυξη της οργάνωσης για το πώς ενήργησε η Αστυνομία. Διέπραξαν απανωτές γκάφες, συνεχή λάθη. Ενώ το μήνυμα ήταν σαφές για το πού έχει τοποθετηθεί ο μηχανισμός και το τσεκάρισαν και με δικό τους τηλεφώνημα στην «Ελευθεροτύπια», αυτοί πήγαν αλλού, πήγαν στο πίσω μέρος, έφαγαν το μηχανισμό, δεν τον βρήκαν και νόμισαν ότι δεν υπάρχει!

Δεν θα έπειπε να φράνεται από τη δικογραφία η ευθύνη της Αστυνομίας; ρώτησε η συνήγορος Δ. Βογιανού. Γιατί δεν γίνεται διερεύνηση και προς αυτή την κατεύθυνση; Στη δικογραφία υπέρφερε προειλημμένη θέση για το ποιοι φέρουν την ευθύνη, μονόπλευρα προσανατολισμένη στην πλευρά των κατηγορούμενων. Αργότερα, ο εισαγγελέας απάντησε ότι δεν έχει καταθέσει την ευθύνη της Αστυνομίας, προειλημμένη στην οργάνωση.

Από τους τέσσερις αικόματα μάρτυρες, τα ονόματα των οποίων ανέγνωσε κατά την έναρξη της διαδικασίας ο πρόεδρος, παρόντες ήταν μόνο έξι. Ενώ το μήνυμα ήταν σαφές για το πού έχει τοποθετηθεί ο μηχανισμός και το τσεκάρισαν και με δικό τους τηλεφώνημα στην «Ελευθεροτύπια», αυτοί πήγαν αλλού, πήγαν στο πίσω μέρος, έφαγαν το μηχανισμό, δεν τον βρήκαν και διολάβει την πολιτική ευθύνη για όλους τους προταθέντες ως μάρτυρες, προτείνοντας να κληθούν μερικοί από την επιμονή των κατηγορούμενων να κληθούν θεωρικά πρόσωπα (πολιτικοί που έχουν κάνει σχετικές δηλώσεις, αιστυνομικοί που έχουν δώσει προσανατολικές και ανακριτικές καταθέσεις, στελέχη επιχειρήσεων), δηλαδή άνθρωποι της εξουσίας και όχι του επαναστατικού

θηκε. Για την επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία πρότεινε να κληθούν τέσσερις μάρτυρες (δεν έχει κλητευθεί κανένας!), οι οποίοι αναφέρουν ότι κάπι ύποπτο είχαν δει! Οχι όμως ο πρέοβης και ο υπεύθυνος ασφάλειας της πρεσβείας, για να πουν τι είδους κίνδυνος πρόεκυψε από τη ρουκέτα. Πρότεινε ακόμα να κληθεί ένας από πλήρωμα περιπολικού για την έκρηξη στη Citibank Ψυχικού και ο επικεφαλής των πυροτεχνουργών της Ασφάλειας για τις βόμβες που δεν έσκασαν στη Shell και στα κεντρικά της Citibank (το βούλευμα ισχυρίζεται φευδώς, ότι οι μηχανισμοί δεν έσκασαν επειδή τους ακύρωσε η Αστυνομία).

Σε ό,τι αφορά την κλήτευση των Π. Παναγιωτόπουλου και Γ. Αλογοσκούφη, που έχουν κάνει δηλώσεις για το χαρακτήρα ενεργειών του ΕΑ, αλλά και του αμερικανού πρέοβη, ο εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθούν τα αιτήματα των κατηγορούμενων, διότι «μόνο ένταση θα προκαλούσε η παρουσία τους!» Αυτό φοβάστε, σχολίασε ο Ν. Μαζιώτης, ενώ η Π. Ρούπα απάντησε «ποια ένταση; Καμία ένταση».

Με βάση το σκεπτικό του εισαγγελέα, κανένας από τους 87 μάρτυρες που κά-

λεσε ο Μακρόπουλος δεν είχε να συνεισφέρει τίποτα, σχολίασε οργισμένος ο Ν. Μαζιώτης. Κατέθεσαν 37 και κανένας δεν συνεισφέρει τίποτα. Ούτε μία αναγνώριση κατηγορούμενου. Γιατί τους κάλεσε τότε; Να έρθουν όλοι εδώ να καταθέσουν, αφού τους καλέσατε. Μπορεί κάποιος να διαψεύσει κάποιον άλλο. Εδώ παίζεται η ζωή σχών ανθρώπων, υπάρχουν κατηγορίες που επισύρουν μέχρι το σύβια, γιατί να μην αφιερώσετε χρόνο; Γιατί να μην έρθει ο υπεύθυνος ασφάλειας της αμερικάνικης πρεσβείας, δύτινο μιλάρτε για κίνδυνο ανθρώπινων ζωών; Αν είναι έτοι, γιατί καλέσατε τους 87; Ας μας δικάξετε σ' ένα λεπτό, 25 χρόνια κατά συγχώνευση και τέλος. Δικαστήριο είν' αυτό ή διαδικασία;

Η Π. Ρούπα επιχειρηματολόγησε υπέρ της κλήτευσης των πολιτικών προώπων, υπενθυμίζοντας εν συντομίᾳ τις δηλώσεις τους. Δεν τους καλούμε γενικά και αόριστα ούτε για να κάνουμε σάους και να υπάρξει ένταση, συμπλήρωσε. Δημιουργήθηκε καμιά ένταση με τον Βουλγαράκη που ήρθε; Ας έρθουν εδώ, να γίνει ένας διάλογος, να δούμε αν πρόκειται για πρέσεις του κοινού πολιτικού δικαίου ή για πολιτικές πρέσεις. Δεν μπορεί η τότε ΥΠΕΞ Μπακογιάννη

να παραβιάζει το πρωτόκολλο και να τρέχει στην αμερικάνικη πρεσβεία για πρέσεις του κοινού πολιτικού δικαίου. Δεν μπορεί η Κοντολίζα Ράις να ξυπνά τον Μπους και να του λέει «δεχόμεθα επίθεση στην Ελλάδα». Με πρέσεις του κοινού πολιτικού δικαίου ασχολούνταν ο πλανητής;

Η Δ. Βαγιανού συνέψισε νομικά τα τρία κριτήρια που πληρούν οι προτάσεις για κλήτευση των συγκεκριμένων μαρτύρων. Πρώτο, είναι ο πολιτικός χαρακτήριος των πρέσεις που αποδίδονται στους κατηγορούμενους, που έχει σημασία και για τον νομικό προσδιορισμό του υποκειμενικού στοιχείου των πράξεων. Δεύτερο, είναι η καταλογιστή συμπεριφορά. Ο Μαζιώτης και η Ρούπα έχουν αποδεχτεί τη συμμετοχή τους στην οργάνωση υπερασπιζόνται τις διέξεις τους, αλλά αυτό νομικά δεν μεταφράζεται σε καταλογιστή συμπεριφορά ενεργειών. Αν δεν διερευνηθεί αυτό, θα πάμε σε λογικές συλλογικές ευθύνης, τις οποίες οικόμα δεν τις έχουμε στο Δίκαιο. Τρίτο, είναι ο κίνδυνος σε ανθρώπους. Δεν είναι σωστό να εγκαθιδρύουμε έναν αφηρημένο κίνδυνο και να τελειώνουμε. Δεν είναι δυνατόν να παραδεχόμαστε ότι φταίει η Αστυνομία που δεν έκανε ό,τι έπρεπε, αλλά φταίτε

οπωαδήποτε εσείς που βάλατε μια βόμβα.

Πώς θα κρίνει το δικαστήριο τα επίδικα ζητήματα, αν δεν έχει αποδειχείς, σχολίασε η Μ. Δαλιάνη. Δεν μπορούμε, για παράδειγμα, να καλέσουμε μάρτυρες για την αμερικάνικη πρεσβεία με μοναδικό κριτήριο αν είδαν υπόπτους. Δεν πρέπει να κληθούν μάρτυρες για να πουν αν υπήρξε κίνδυνος για ανθρώπους;

Η Δ. Βαγιανού συμπλήρωσε ότι η κλήτευση των στελεχών της Αντιτρομοκρατικής θα προσκρούσε σε υπηρεσιακά στεγανά, όπως έγινε και με τον Παπαθανασάκη που αρνούνταν να κατονομάσει ποιοι υφιστάμενοι του του μετέφεραν τις πληροφορίες που επικαλείται, ενώ ο Μαρκογιαννάκης πρέπει να κληθεί γιατί έκανε κάποιες δηλώσεις πέρα από τα υπηρεσιακά στεγανά.

Υπέρ του αιτήματος επιχειρηματολόγηρε και ο Χ. Λαδής, αν και –όπως είπε – ο Κ. Κάτσενος τον οποίο υπερασπίζεται δεν έχει υποβάλει αιτήματα για μάρτυρες. Το 187A (το θεμέλιο της «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας) φέρνει το δικαστήριο αντιμέτωπο μ' ένα ερώτημα: είναι αποδεικτέο ή θεωρείται αυταπόδεικτο άπαξ και οι κατηγορούμενοι είναι απ' αυτούς που χαρακτηρίζονται «τρομοκράτες»; Δεν πρέπει να διερευνήσουμε αν διαταράχτηκαν θεμελιώδεις δομές του κράτους, αν τρομοκρατήθηκε ο πληθυσμός κ.λπ.; Κατά τη γνώμη μου, κατέληξε ο συνήγορος, πρέπει να διερευνήσουμε ακόμα και αν υπήρξε κοινός κίνδυνος σε πράγματα, όπως στην περίπτωση της αμερικάνικης πρεσβείας.

Δευτερολογώντας η Π. Ρούπα σημείωσε ότι κατά

την άποψή της είναι δεδομένο ότι ο «αντιτρομοκρατικός» νόμος συγχέει το κοινωνικό συμφέρον με το συμφέρον των κυρίαρχων. Πρέπει οπωσδήποτε να κληθεί να καταθέσει ο Μαρκογιαννάκης που έκανε κάποιες δηλώσεις, γιατί με τους ασφαλίτες θα μπούμε σε μια διαδικασία επίκλησης απορρήτων, όπως έγινε με τον Παπαθανασάκη, κατέληξε.

Μετά από ένα μισάρω διάλειμμα, το δικαστήριο ανακοίνωσε ότι καλεί ως μάρτυρες δύος πρότεινες το εισαγγελέα, προσθέτοντας και τον Μαρκογιαννάκη. Ο πρόεδρος συμπλήρωσε και το καθιερωμένο, ότι επιφύλασσεται για την κλήτευση και άλλων μαρτύρων, αν παραστεί ανάγκη. Οταν ωράθηκε από τον Ν. Μαζιώτη τι θα γίνει με τους δύο αστυνομικούς για το υπουργείο Οικονομικών, που κλήθηκαν και δεν τροποποιήθηκαν λόγους υγείας, ο πρόεδρος απάντησε ότι αυτή τη στιγμή δεν συντρέχει λόγος να επανακληθούν.

Νομίζουμε πως αυτή η απάντηση δείχνει πως και οι κλητεύσεις που έγιναν έγιναν για καθαρά προσχηματικούς λόγους. Άλλως θα ξανακλούσαν τουλάχιστον την αξιωματικό που ήταν στο τηλεφωνικό κέντρο της Αμεσης Δράσης, που είναι λεχώνα. Γιατί αυτή έχει να καταθέσει κάπι ουσιαστικότερο σε σχέση με το μπατάκο που φύλασε σκόπος στο υπουργείο και απλά του είπαν να βάλει από έναν κώνο στη σύνδυση της οδού Νίκης. Τι θα κάνει για παράδειγμα το δικαστήριο, αν δεν προσθέλει ο Χωριανόπουλος (της Αντιτρομοκρατικής), όπως δεν προσθήθηκε στη δίκη των μελών της ΣΠΦ, μολονότι κλητεύθηκε από το δικαστήριο; Τι θα κάνει αν δεν προσθέλει ο Μαρκογιαννάκης; Θα διατάξει τη βίαιη προσαργυρή τους ή θα πει καπάλι «δεν συντρέχει λόγος»;

Η δίκη διακόπηκε για την Πέμπτη 19 Απριλη, ενώ μια ακόμη συνεδρίαση ορίστηκε τη Δευτέρα 30 Απριλη.

■ Γιατί φοβούνται:

Ολοι θυμόμαστε την αποδοκιμασία του Παπούλια στη Χαλκίδα, κατά το γιορτασμό των Φώτων και τη σύλληψη πέντε Χαλκιδίων, στους οποίους αποφύγει ο προσδέχτηκε ότι η έκρηξη ήταν χαμηλής έντασης, ταυτόχρονα όμως ισχυρίστηκε ότι υπήρξε... θεωρητικά κίνδυνος για ανθρώπους, διότι από την έκρηξη είχαν σπάσει τα τζάμια του φωταγώγου και είχε καταστραφεί η πόρτα. Αποσύρθηκε το γεγονός ότι είχε προηγηθεί τηλεφωνημά και είχε εκκενωθεί η πολυκατοικία, ενώ τα τζάμια τα έσπασαν οι πυροσβέστες για να φύγει ο καπνός! Ο Χ. Τσάκαλος και ο Μ. Νικολόπουλος, με απαντώντες ερωτήσεις, στρίμωξαν άγρια τον Αρσένη και αν αυτός δεν ήταν προκατειλημένος, δύνεται να επιστρέψει στη σειρά των μαρτύρων για την έκρηξη στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, που κλήθηκαν να καταθέσουν ειναλάβει η ΣΠΦ. Ενώ, όμως, ο πρώτος μαρτυρας-αστυνομικός δηλώδεις ότι είχε μετατεθεί στην Αμεση Δράση ένα μήνα πριν συμβεί η έκρηξη στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, πρόεδρος και εισαγγελέας του πρώτου στην Αμεση Δράση, ο πρώτος που είπε ότι η έκρηξη ήταν ένα προμέθυμο δικαστήριο της Αθήνας, σε ημερομηνία που θα καθοριστεί. Επικαλέστηκε λόγους «δημόσιας τάξης και ασφάλειας». Σύμφωνα με την αρεοπαγίτικη απόφαση, υπάρχει «κίνδυνος προκλήσεως σοβαρών επεισοδίων και διασταλέυσεως της δημόσιας τάξης και ασφάλειας είτε εντός είτε εκτός του δικαστικού Μεγάρου Χαλκίδας».

Γιατί φοβούνται; Αφού ο Παπούλιας είναι λαοπορβλητος, όπως λένε, και τις αποδοκιμασίες έκανε μια «ισχνή μειοψηφία», τι κίνδυνος υπάρχει; Ρήτορικό είναι το ερώτημα. Γνωρίζουν καλά ότι ο κόσμος θα πλημμυρίσει την περιοχή των δικαστηρίων και θα συμπαρασταθεί στους συλληφθέντες συντοπίτες του, γι' αυτό θέλουν να κάνουν τη δίκη μακριά και σε χρόνο που θα ευνοεί αυτούς και όχι τους κατηγορούμενους. Ας είναι σίγουροι, όμως, ότι όποτε και να γίνει η δίκη θα πηξει και η Ευελπίδων. Και όχι μόνο από Χαλκιδίους...

■ Αποτυγχάνει και ως ψεύτης

Για την επερχόμενη νέα μ

Οι «πειρατές» των Κυκλαδών σε δράση...

✓ Το τελευταίο χρονικό διάστημα, τα περιστατικά αθλητών που καταρρέουν κατά τη διάρκεια των αγώνων και μάλιστα σε διαφορετικά αθλήματα (ποδοσφαιρο, βόλεϊ, στίβος) πληθαίνουν και ορισμένα απ' αυτά είναι θανατηφόρα. Η πλειοψηφία των φιλάθλων στο άκουσμα τέτοιων περιστατικών αυθόρμητα δηλώνει ότι πρόκειται για περιπτώσεις ντόπιας και αναβολικών. Δεν έχουμε απόδειξης για τις αιτίες που τα προκαλούν, όμως νομίζω ότι δεν άλλαζει κάτι αν οι αθλητές κατέρρευσαν από αναβολικά ή αν «έσκασαν» από την προσπάθεια ν' ανταποκριθούν με επιτυχία στις απαιτήσεις που έχει ο επαγγελματικός αθλητισμός.

Έχουμε γράψει αρκετές φορές, ότι οι αθλητές αντιμετωπίζονται σαν μηχανές που παράγουν κέρδη, με αποτέλεσμα ν' αναγκάζονται να «δουλεύουν» πάνω από τα δρια της ανθρώπινης αντοχής, με ό,τι αυτό σημαίνει για την υγεία τους. Για να μπορέσουν ν' ανταποκριθούν στην πίεση καταλήγουν είτε σε άμεση ντόπια είτε σε έμμεση, μέσω των συμπληρωμάτων διατροφής, και κάποια στιγμή, σε ανύποπτο χρόνο, ο οργανισμός τους καταρρέει με πολύ δυσάρεστες συνέπειες. Αν και κάθε φορά που συμβαίνει ένα τέτοιο περιστατικό αρχίζουν οι θεωρίες για την αξία της ανθρώπινης ζωής και τα ευχαρόγια για τη λήψη μέτρων προκειμένου να μην υπάρχουν άλλα περιστατικά στο μέλλον, η ζωή δείχνει ότι στην πράξη όλα επανέρχονται στη συνήθη κατάσταση και λίγες μέρες μετά το περιστατικό όλα έχουν ξεχαστεί. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος για ν' αντιμετωπιστεί η κατάσταση, αφού οι μοναδικοί που θα μπορούσαν να δώσουν ένα τέλος είναι οι ίδιοι οι αθλητές. Δυστυχώς, όμως, δεν υπάρχουν περιθώρια αισιοδοξίας, αφού στη συντριπτική τους πλειοψηφία ρισκάρουν ακόμη και τη ζωή τους με την ελπίδα να φτάσουν στην κορυφή της πυραμίδας και να γεμίσουν τις τοσέπες τους με φράγκα.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι ο ποδοσφαιριστής της Μπαρτσελόνα Ερίκ Αμπιντάλ. Είχε μια πολύ σοβαρή περιπέτεια με την υγεία του και έφτασε ένα βήμα πριν το θάνατο, εξαιτίας ενός όγκου στο συκώτι του. Οι γιατροί της ομάδας έκαναν έγκαιρα τη διάγνωση και ο παίχτης υποβλήθηκε σε μια

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πολύ σοβαρή και επικίνδυνη

επέμβαση που είχε αίσιο τέλος. Αντί, όμως, να σταματήσει το ποδόσφαιρο και να προσπαθήσει ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα στην υγεία του, επανήλθε στα γήπεδα, με αποτέλεσμα να πρέπει να υποβληθεί σε εγχειρήση μεταμόσχευσης ήπατος. Το σταρ σίστεμα χαιρέτισε την επιστροφή του αθλητή στην ενεργό δράση, μετά την αρχική επέμβαση, τονίζοντας το μεγαλείο του αθλητισμού και τη δύναμη του Αμπιντάλ που δεν το έβαλε κάτω και γύρισε ξανά στα γήπεδα. Αν θελουμε να πούμε τα πρόγματα με τ' όνομα τους, χωρίς συνασθηματισμούς, ο Αμπιντάλ, διέπραξε έγκλημα ενάντια στον εαυτό του και πλέον η ζωή του κρέμεται από μια κιλωστή, αφού αν αποτύχει η μεταμόσχευση οι συνέπειες θα είναι οδυνηρές και δυστυχώς γ' αυτόν ούτε η δόξα ούτε τα φράγκα που έχει αποκτήσει από τη μπάλα θα μπορέσουν ν' αλλάξουν την κατάσταση.

✓ Μια ευχάριστη είδηση από το χώρο του βόλεϊ. Ο Φοίνικας Σύρου προκρίθηκε στον τελικό του πρωταθλήματος, αφήνοντας εκτός τελικού τον Ολυμπιακό, και θα διεκδικήσει τον τίτλο του πρωταθλητή. Μετά τη μεγάλη ομάδα της Ορεστιάδας, που το 1998 είχε μπει σφήνα στους μεγάλους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, το «πειρατικό» από τη Σύρο γράφει τη δική του ιστορία. Οσοι ασχολούνται με το βόλεϊ γνωρίζουν ότι η συγκεκριμένη επιτυχία μόνο τυχαία δεν είναι, αφού τα τελευταία

KONTRA

χρόνια το νησί ζει και αναπνέει για το Φοίνικα και στα εντός έδρας παιχνίδια γίνεται το αδιαχώρητο, ανεξάρτητα από τη δυναμικότητα του αντίπαλου. Οι Συριανοί θα αντιμετωπίσουν στον τελικό του πρωταθλήματος τον νικητή της αναμέτρησης Ηρακλής - Παμβοχαϊκός. Οι δυο ομάδες είναι ισόπαλες 1-1 στις νίκες και όλα θα κριθούν στον τρίτο αγώνα στη Μίκρα, με τους Θεοσαλονικείς, λόγω εμπειρίας και έδρας, να έχουν τον πρώτο λόγο και την πλειοψηφία των φίλων του βόλεϊ να θελεί την πρόκριση της ομάδας από την Κορινθία, προκειμένου να έχουμε στον τελικό για πρώτη φορά στην επογγελματική μορφή του βόλεϊ δυο ομάδες από την επαρχία.

✓ Η κατάσταση στον Παναθηναϊκό μοιάζει με αγώνα πτινγκ-πονγκ. Τζίγγερ και Βγενόπουλος ανταλλάσσουν μεταξύ τους ανακοινώσεις και μηνύσεις στις πλάτες της ομάδας. Οι πράσινοι οπαδοί δεν βλέπουν φως στο τούνελ, αλλά και δυσκολεύονται να φανταστούν την επόμενη μέρα, αφού όλα δείχνουν ότι ο Βγενόπουλος πολύ δύσκολα θ' αποφασίσει να μπει μπροστά και να πάρει την ομάδα, ο δε Βαρδινογιάννης, πριν αλλάξει την απόφασή του και ασχοληθεί ξανά με την ομάδα, θα απαιτήσει άνευ όρων παράδοση του σκληρού πυρήνα των οργανωμένων οπαδών που σήμερα αποτελούν τη βασική του δύναμη. Από την άλλη, όμως, κερδίζει χρόνο, επλιγόντας όπι λόγω ηλικίας πολύ σύντομα οι Γιαννακόπουλοι, αφού θα έχουν ικανοποιήσει το απωθημένο τους να διοικήσουν την πράσινη ΠΑΕ, θα τα παρατήσουν και τότε οι συνθήκες θα είναι διαφορετικές, αφού ο Τζίγγερ, χωρίς το πλειοψηφικό πτυκέτο, δε θα μπορεί να μπλοκάρει τις εξελίξεις και πιθανόν αυτές να γίνουν πιο ευνοϊκές γ' αυτόν. Βέβαια, ακόμη και αν το διοκητικό σίριαλ στην πράσινη ΠΑΕ έχει αίσιο τέλος, πολύ δύσκολα θα καταφέρουν οι πράσινοι ν' αντιμετωπίσουν στα ίσα τους ερυθρόλευκους, αφού τα φράγκα που απαιτούνται προκειμένου να πρωταγωνιστήσει ο Παναθηναϊκός είναι πολλά και δύσκολα θα βρεθούν, παρά την τρέλα των Γιαννακόπουλων.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΤΟΝΙΓΚΑΤΛΙΦ

Οι Αγανακτισμένοι

Ο αλγερινός σκηνοθέτης, γνωστός από τις ταινίες του «Vego» και «Gadjio Dilo - Υπάρχουν ακόμα γελαστοί τσιγγάνοι», εμπνέεται τη νέα του ταινία από το best seller του Στεφάνου Εσέλ «Αγανακτήστε!». Κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας μία αφρικανή μετανάστρια που περιπλανιέται στην Ευρώπη ψάχνοντας ένα καλύτερο μέλλον και μπλέκεται στο κίνημα των Αγανακτισμένων στην Ισπανία. Μία γυναίκα περιθωριοποιημένη στις δυτικές κοινωνίες, που όμως ανάμεσα στους Αγανακτισμένους βρίσκει μια θέση.

Με μια κάμερα στο χέρι και πολύ υλικό από τις πορείες των Αγανακτισμένων σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης, θα μπορούσε κανές να πει ότι αυτή η ταινία πλησιάζει το ντοκιμαντέρ. Η δράση ανάμεσα στις σκηνές της δένεται με τη χρήση φράσεων-προτάσεων, εν ειδεί γνωμικών, παραμένων από το βιβλίο του Εσέλ, φράσεων που περισσότερο θυμίζουν ευχολόγια και ηθικολογίες, παρά πολιτική ανάλυση.

Ο συγκεκριμένος σκηνοθέτης έχει ασχοληθεί αρκετά με τους ανθρώπους του περιθωρίου. Τα προβλήματα και η καθημερινότητα της μετανάστριας αποδίδονται μ' ένα τρόπο αρκετά σκληρό και ρεαλιστικό. Από την άλλη, όμως, η αναφορά στο κίνημα των Αγανακτισμένων είναι αρκετά ελλιπής και πολύ ρομαντική, δεδομένου ότι παρουσιάζεται μόνο η ακτιβίστικη πλευρά του και μάλιστα εξιδανικευμένη.

■ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ

Oligarchy

Το νέο ντοκιμαντέρ του Κούλογλου φιλοδοξεί –αλλά δεν καταφέρνει!– να δώσει εξήγηση στο φαινόμενο της πογκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Σύμφωνα με τον Κούλογλου, υπάρχουν τραπεζίτες, πολιτικοί και άλλοι που λειτουργώνται ενωμένοι ως ομάδα αμφισβητούν τη δημοκρατία και κερδοσκοπούν σε βάρος ολόκληρων λαών. Μόνο που μια τέτοιου ειδους ανάλυση δεν ξεφεύγει των πλέον προφανών, δεν προσφέρει καμία σε βάθος ανάλυση των οικονομικών φαινομένων και φυσικά δεν μπορεί ν' αποτελέσει εργαλείο για την ερμηνεία τους.

Θ' αναρωτηθεί κανείς αν ένα ντοκιμαντέρ οφείλει να τα κάνει όλ' αυτά. Η απάντηση, όταν πρόκειται για ένα τέτοιο θέμα, είναι ναι. Εχει σημασία, όταν κάποιος καταπιάνεται ειδικά μ' ένα τέτοιο θέμα, να προσπαθεί να το προσεγγίσει όσο το δυνατόν ολόπλευρα. Κι επίσης, να στέκεται απέναντι στην Ιστορία με ελικρίνεια. Εδώ παρακολουθούμε μια χυδαία συκοφάντηση της Σοβιετικής Ενωσης (γνωστή εμμονή του Κούλογλου, που έχει δρέψει τηλεοπτικές δάρφνες σ' αυτόν τον τομέα), με την πολιτική της γηγενία να παρομοιάζεται με ολγαρχία σαν κι αυτή που –σύμφωνα με τον Κούλογλου– κυβερνά σήμερα στην Ευρώπη! Η θεωρία

Θα μπορούσαμε να παραθέσουμε τη φωτογραφία χωρίς σχόλιο, όμως δεν θα αποφύγουμε τον πειρασμό να θέσουμε το ερώτημα: μήπως τελικά το άλογο μας δείχνει το δρόμο και τον τρόπο που πρέπει να συμπεριφερόμαστε στα «παιδιά του λαού» που δουλεύουν με κίνδυνο της ζωής τους για 900 ευρώ;

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αντοχή στις κάλτσες, αποχή από τις κάλπες

Οπου ψήφος κι εκλογές κι η Βασίλω πρώτη (κάμποσες με αυτό το όνομα)

9 χιλιοστά (μπάτσος Ούγο Αλμπορσός) - Η κάνη στράφηκε σωστά

(Ετοι κι αλλιώς) από κάνες βγαίνει το δίκιο, κι όχι από ψήφους που ετοιμάζονται να πουλήσουν τους αγώνες...

Οι μετανάστες ψήφισαν τα μνημόνια της φτωχοποίησης-κινεζοποίησης κωλογκρούβαλοι;

◆ Ανέκδοτο: φοιτητικές εκλογές.

◆ Ο 77χρονος Δημήτρης μιλάει για δυναμική αντιδραση. Ομως ο Ριζοσπάστης (5-4-12) «βλέπει» μόνο «συγκεκριμένη πράξη απελπισίας» που «δεν αποτελεί λύση». Λες και δεν το κατάλαβε η καλοεφημερίδα. Γ' αυτό και παραθέτει στη συνέχεια «της Παρασκευής το γάλα» μιας και οι εκλογές δεν αποτελούν δα... δυναμική αντιδραση.

◆ Χυδαίος, όπως πάντα, ο Παπάρης Πορδοφάλτε (4-4-12) με ψύχραιμο ύφος δηλώνει λυπημένος (ο καλοπληρωμένος ρουφιάνος) και συνεχίζει (απτότος) λέγοντας ότι τα (μνημάτα) μέτρα δε γίνεται να μη λαμβάνονται.

◆ Τούτο το χώμα με τι το ζύμωσες;/- κόκκινο./ Και το όγαλμα/ κόκκινο κι αυτό/ αληθινό/- ένα φύλλο στον ώμο του/ ένα άλλο στα μαλλιά του. (Γ. Ρίτσος: από τον «Πηλό»).

◆ Το όνομα αυτό είναι δικό μου.../ Το ίδιο και τα ονόματα των φίλων μου, όπου κι αν βρίσκονται./ Δικό μου το εφή-

Πριν, κατά τη διάρκεια, μετά τις εκλογές

μερό μου σώμα, παρόν ή απόν.../ Δυο μέτρα γης μου αρκούνε τώρα πια./ Ενα κι εβδομήντα πέντε εκατοστά για μένα/ και τ' άλλο για των λουλουδιών που θα με καταπιούν/ τον οργιαστικό χορό./ Ο, τι ήτανε δικό μου, δικό μου μένει: το χθες μου/ και το αύριο το μακρινό ό, τι θα φέρει,/ σαν η δραπέτισσα ψυχή/ ξαναγυρίσει./ Σαν τίποτα να μην υπήρξε./ Τίποτα να μην έγινε./ Μια ανεπαίσθητη πληγή στο χέρι ενός παράλιου παρόντος./ Χλευάζει η ιστορία τα θύματά της/ και τους ήρω-

του «κόκκινου και μαύρου φασισμού» σε μια ακόμα έκδοση, οι θεωρίες της «Σχολής της Φρανκφούρτης» σε λάϊτ εκδοχή, για μια ακόμη φορά, όπως είχε γίνει και σε τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ του ίδιου δημοσιογράφου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πάντως, προϋπάρχον υλικό χρησιμοποιείται ξανά (τουλάχιστον αυτή την εντύπωση αφήνει), με τρόπο που να υποστηρίζει τη δεδομένη πολιτική ανάλυση του δημιουργού του. Και βέβαια, με τη χρήση των θεωριών συνομωσίας, το κεφάλαιο, ο καπιταλισμός και η αστική δημοκρατία (ως δικτατορία του κεφαλαίου σε κάθε εκδοχή του) μένουν στο απυρβλήτο...

Ελένη Π.

Ο πως μις πληροφόρησε

αναγνώστης μας, την ιδια φρίκη βιώνει και ο δεύτερος συλληφθείς στο ΟΑΚΑ, την Κυριακή 18 Μάρτη, που έχει και αυτός προφυλακιστεί με κατηγορίες σε βαθμό καιρογήματος.

Αυτός συνελήφθη αρκετά μακριά από τον περιβάλλοντα χώρο του γηπέδου, δυδμισιώρες πριν τον αγώνα, γε-

3-12). Άλλο (εδώ και χρόνια) ν' αποτελείς διαμάντι του συστήματος, κυρά-έύα τους, άλλο ο βιασμός στην ταινία κι άλλο να τρως το πτηνό σε καθημερινή βάση. Οσο για το αν «κατατάσσεσαι» στους διανοούμενους, το θέμα είναι με ποιους τάσσεσαι...

◆ Εχει ένα σπίτι/ από χαρτί/ ένα κρεβάτι από χαρτί/ ένα δάσος από χαρτί/ δυο φτερούγες/ από σίδερο/ πατάει γερά στη γη/ πετάει τ' αψήφου. (Γ. Ρίτσος: «Αξαφνα»).

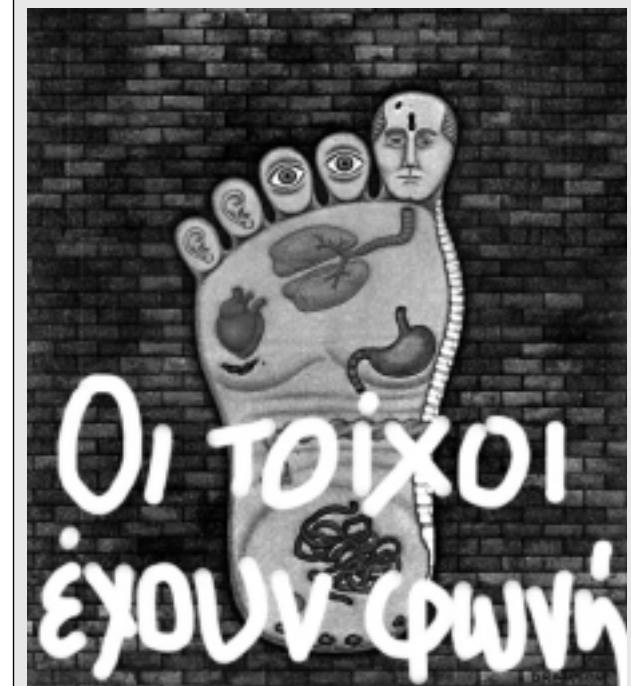
◆ «Το χρώμα μου είναι σκούρο και οι Ρομά είναι αδελφιά μου. Δεν μπορώ να κάτω στ' αυγά μου, όταν τους βλέπω να στοιβάζονται σε στρατόπεδα. Ούτε να σφυρίξω αδιάφορα όταν βλέπω την Ακροδεξιά να σηκώνει κεφάλι στην Ευρώπη. Είμαι αντιφασίστας, δηλωμένος και στρατευμένος» (Τόνι Γκατλίφ, σκηνοθέτης).

◆ Λοιπόν, και σήμερα, δεν έχω ιστορίες να σας πω. Στέγνωσε από το καμίνι το σόμα μου, με κατατρέχουν το άδειο στομάχι και ο φόβος, ζυμώνουν στις φλέβες μου καρφιά οι μπάτσοι, τα μηνύγια μου θα σκάσουν. Είμαι χρονών εβδομήντα εφτά και δεν τρέμει το χέρι μου που κρατώ όπλο. Νάχα το κουράγιο(;) να το στρέψω κει που πρέπει, θα γλύκαινε λιγούλακι ο πόνος.

Βασίλης

Πήγε στο γήπεδο, αντιμετωπίζει τη φρίκη

γονός που έχει αποσιωπηθεί από τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης, που παρουσίασαν τη σύλληψη σαν να έγινε την ώρα των συγκρούσεων μεταξύ οπαδών του Παναθηναϊκού και ΜΑΤ. Τον συνέλαβαν, τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και τον έκλεισαν στη φυλακή, χωρίς να έχει κάνει τίποτα. Μόνο για... παραδειγματισμό.

◆ Φτώχυνες αρκετά ή θες κι Αντώνη Σαμαρά; - Α (σύνθημα με σπρέι)

Σωστό τον βρίσκουμε τον συνθηματογράφο, αν και το σύνθημα είναι κάπως ελλειπτικά διαμορφωμένο και εγκυμονεί τον κίνδυνο κάποιοι να θεωρήσουν πως καλεί σε αντί-ΝΔ στάση και υπερφήφιση άλλων κομμάτων (πλην ΠΑΣΟΚ και ΝΔ). Ενώ η ειρωνεία είναι προφανέστατη και ο αντικοινοβουλευτισμός καθαρός.

◆ 6 χρόνια ΔΗΜΟΤΙΚΟ, 6 χρόνια ΓΥΜΝΑΣΙΟ-ΛΥΚΕΙΟ, 6 χρόνια ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ – 24 ΧΡΟΝΩΝ ΑΝΕΡΓΟΣ (σύνθημα με γαλάζιο σπρέι)

Η πατρότητα του συνθήματος ανήκει στον Θόδωρο Μαραγκό (είναι από την ταινία του «Μάθε παιδί μου γράμματα»). Η επικαιρότητά του, όμως, ιδιαίτερα σήμερα, είναι συγκλονιστική.

Μια λέξη μόνο, αντί σχολίου: άπαιχτος!

◆ Αίρχωντε κραιμάλες (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Σκόπιμη ή όχι η ανορθογραφία, δεν είναι το μείζον πρόβλημα. Το μείζον είναι το ίδιο το περιεχόμενο. Οχι, αγαπητέ, δεν έρχονται κρεμάλες. Οχι έτσι όπως φανταστήκατε τις εξελίξεις και εσύ και άλλοι «αγανακτισμένοι» των πλατειών. Για να στηθούν «κρεμάλες» θελει άλλου τύπου πολιτική δουλειά και άλλου βάθους κοινωνικές διεργασίες.

◆ Τα φωτοβολταϊκά στον τρούλο σας! (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Και σωστός και επικαίρος ο συνθηματογράφος, καθώς μπαίνουμε στη μεγάλη βδομάδα και ο δεσποτοπάδες θα έχουν την τιμητική τους. (ΥΓ: ο τρούλος διαβάζεται με διπλή σημασία. Ο τρούλος της εκκλησίας και ο τρούλος... των δεσποτοπατάδων).

◆ Γάμαγα ότι αγάπαγα γιατί πάντα αγάπαγα γάματα (ανυπόγραφο σύνθημα στο 5ο Γυμνάσιο Γαλατσίου)

Έχουν και οι έφηβοι τα προβλήματά τους και... ψάχνονται.

◆ Δράσες ή σκάσες (στένσιλ)

Νάτη πάλι η ιδεολογικοπολιτική αφοσία. Η αφ' υψηλού αντιμετώπιση της «υποταγμένης μάζας». Η άρνηση της θεωρίας, αλλά και της πολιτικής αντιπαράθεσης. Τι είναι δράση; Να σέρνεσαι πίσω από κάθε αυθόρμητη εκδήλωση και να δρας αικόνη πιο αυθόρμητα, χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική. Ολα τ' άλλα, τα σοβαρά, δεν είναι δράση!

Με το γνωστό ύφος εφή-
βου που παίζει τον αγ-
γελιοφόρο σε σχολική παρά-
σταση τραγωδίας του Σοφο-
κλή, ο υπουργός Υγείας Α. Λο-
βέρδος ανακοίνωσε από τη
τηλοφία (διότι η τηλεοπτική ει-
κόνα είναι που πουλάει), ότι
οι «λαθρομετανάστες» απο-
τελούν μια «υγειονομική βόμ-
βα» στα θεμέλια της Αθήνας.
Για να φρεσκάρουμε λίγο τη
μνήμη σας, θυμίζουμε ότι την
ιδια ακριβώς έκφραση είχε

παγάνδας των ΜΜΕ, φαίνε-
ται ότι πουλάει. Κι όπως φαί-
νεται, θα επαναλειτουργήσει
το στρατόπεδο της Αμυγδα-
λέζας που είχε ξανοχρησιμο-
ποιηθεί ως φυλακή μετανα-
στών. Ο Χρυσοχοΐδης πετά-
χτηκε και μέχρι τις Βρυξέλλες,
για να ζητήσει πρόσθετα κον-
δύλια από την Κομισιόν, αλ-
λά –όπως είπε– η επίτροπος
Μάλστρομ του το ξέκοψε.
Ομως, όπως δήλωσε η Μάλ-
στρομ, η Ελλάδα έχει να παίρ-

Αλλα τα μάτια του λαγού...

«Αναζητώντας νέους Σταχάνοφ» ήταν ο τίτλος που
έβαλαν διάφορες ευρωπαϊκές αστοφυλλάδες στα ρε-
πορτάζ και τα σχόλιά τους για το διαγωνισμό που προ-
κήρυξε ο Πούτιν για την ανάδειξη «των καλύτερων ερ-
γατών της Ρωσίας» (ο «καλύτερος» οικοδόμος, οχυ-
γονοκολλητής, πλεκτρολόγος, μεταλλωρύχος και φορ-
τηγατζής θα πάρει από 300.000 ρουβλία, γύρω στα
7.500 ευρώ).

Αλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας,
λέει η λαϊκή παροιμία. Τι σχέση μπορεί να έχει ο Στα-
χάνοφ με τους «καλύτερους εργάτες» του Πούτιν. Ο
Σταχάνοφ υπήρξε παιδί της Οκτωβριανής Επανάστα-
σης και της ορμητικής οικοδόμησης του σοσιαλισμού.
Τότε που η Σοβιετική Ενωση πραγματοποιούσε παρα-
γωγικά άλματα που δεν είχαν ξαναγίνει στην ιστορία
της ανθρωπότητας. Άλματα που δεν μπορούν να πρα-
γματοποιηθούν σε καμιά καπιταλιστική χώρα (πόσο μάλ-
λον στη σημερινή Ρωσία), γιατί απλούστατα δεν υπάρ-
χει το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον
που τα έκανε δυνατά και τα προκάλεσε.

Ο Σταχάνοφ έγινε πρότυπο για την αχανή Σοβιετική
Ενωση, όχι γιατί τον περίμενε κάποιο οικονομικό έπα-
θλο, αλλά επειδή ήταν κομμουνιστής και πρωτοπό-
ρος εργάτης. Οπως ακριβώς ο τραυματισμένος λοχί-
ας του Κόκκινου Στρατού Μιχαήλ Καλάσνικοφ, αναρ-
ράνοντας στο νοσοκομείο από τα τραύματά του, σχε-
δίασε ένα πολεμικό ντουφέκι που ακόμα και σήμερα
θεωρείται αξεπέραστο, έτσι και ο Αλεξέϊ Σταχάνοφ, δέ-
κα χρόνια πριν, κατάφερε στην πεντάρη βάρδια του
να σπάσει 14 φορές τη νόρμα εξαγωγής κάρβουνου. Και
να φανταστείτε ότι μέλος του Κομμουνιστικού Κόμ-
ματος έγινε ένα χρόνο μετά!

Το σταχανοβίτικο κίνημα συκοφαντήθηκε, όπως συ-
κοφαντήθηκε κάθε κίνημα στην ανερχόμενη κοιτίδα του
σοσιαλισμού. Συκοφαντήθηκε λιγότερο από τους α-
στούς και περισσότερο από τους διάφορους αποστά-
τες του κομμουνισμού, που παρουσίασαν αυτό το κί-
νημα σαν κίνημα εντατικοποίησης της δουλειάς. Ομως,
όσο κι αν εντατικοποίησες τη δουλειά, δεν πιάνεις 14
φορές την ισχύουσα νόρμα παραγωγής. Το πολύ να τη
διπλασιάσεις. Αυτό που έκανε ο Σταχάνοφ (και άλλοι
πρωτοπόροι εργάτες) ήταν να αναδιοργανώσει όλη τη
διαδικασία της παραγωγής (και ως προς τα χρονι-
μενά μηχανήματα και ως προς τον τρόπο δου-
λειάς).

Τι ήταν αυτό που γένινσε τους Σταχάνοφ; Ήταν οι και-
νούργιες παραγωγικές σχέσεις, οι απαλαγμένες από
τα καπιταλιστικά δεσμά, που επέτρεψαν την εκρηκτι-
κή άνοδο των παραγωγικών δυνάμεων. Αυτές οι και-
νούργιες πρωτοφανείς στην ιστορία, παραγωγικές σχέ-
σεις γένινσαν τον Σταχάνοφ και το κίνημα των πρωτο-
πόρων εργατών που πήρε τ' όνομά του, αυτές επέ-
τρεψαν να καταστεί η σοσιαλιστική άμιλλα βασικός μο-
χλός της οικονομικής (συνακόλουθα και της κοινωνι-
κής) ανάπτυξης. Οι εργάτες γίνονταν πρωτοπόροι, συ-
χά ξεπερνούσαν τους μηχανήματα και αμιλώνταν μετα-
ξύ τους, γιατί αισθάνονταν ότι δουλεύουν για τον εαυ-
τό τους και για την τάξη τους και όχι για τα καπιταλι-
στικά παράστατα. Εσπαγαν τις νόρμες και αναδιοργάνω-
ναν την παραγωγή, όχι για να πάρουν τα 7.500 ευρώ του
Πούτιν, αλλά για να δουν τ' όνομά τους γραμμένο στον
πίνακα ανακοινώσεων του εργοστάσιου ή στον τοπικό
Τύπο. Αυτή ήταν η ανταμοιβή τους.

Θα συστήναμε στους νέους αγωνιστές να σκύψουν
με προσοχή στις πηγές και να μελετήσουν αυτά τα φαι-
νόμενα που γένινσε ο σοσιαλισμός, αφού πρώτα κα-
θαίσουν τις πηγές από τη λάσπη.

Φασιστικά φίδια

χρησιμοποιήσει ο Λοβέρδος
και πριν από ένα χρόνο, όταν
η απεργία πείνας των 300 με-
ταναστών έφτανε στην κο-
ρύφωσή της. Το μέγαρο Υπα-
τία ήταν, κατά τον Λοβέρδο,
μια «υγειονομική βόμβα» στο κέ-
ντρο της Αθήνας!

Επειδή εκείνος ο αγώνας
ήταν οργανωμένος, επειδή οι
απεργοί πείνας είχαν ήδη κερ-
δίσει το επικοινωνιακό παι-
χνίδι, ο Λοβέρδος εντός 24
ωρών εξαναγκάστηκε να κά-
νει γαργάρα τη δήλωσή του.
Του απάντησαν με σκληρά
λόγια οι μετανάστες, οι αλλη-
λέγγυοι, οι γιατροί που πα-
ρακαλούσαν τους απεργούς πεί-
νας, τα συνδικα-
λιστικά όργανα των γιατρών.
Δυο μέρες μετά, εγκατέλειψε
τα περί «υγειονομικής βόμ-
βας» και εστίασε το ενδιαφέ-
ρον του στον επερχόμενο χο-
νιά, στέλνοντας αρχικά τον
περιφερειάρχη υγείας Μου-
σιώνη και μετά τον γενικό του
γραμματέα Πολύζο στην
Υπατία, για να προτείνουν
στους απεργούς πείνας να
μεταφερθούν όλοι στα νοσο-
κομεία, ώστε να μην κινδυνεύ-
σουν από την επερχόμενη
παγωνία. Οι απεργοί πείνας
αρνήθηκαν, Μουσιώνης και
Πολύζος, που έριξαν τα μο-
ύτρα τους και διάβηκαν την
πύλη της Υπατίας, έφυγαν
άπρακτοι και ο αγώνας συ-
νεχίστηκε. Πάντως, όσοι
απεργοί πείνας (το ένα τρίτο
περίπου) μεταφέρθηκαν στα
νοσοκομεία, εξαιτίας της α-
περγίας πείνας και όχι επει-
δή το ήθελε ο Λοβέρδος, δεν
κλείστηκαν σε ειδικούς θαλά-
μους καραντίνας, σαν αυ-
τούς που ο Λοβέρδος ανα-
κοίνωσε ότι θα διαμορφω-
θούν, αλλά σε κοινούς θαλά-
μους, μαζί με έλληνες ασθε-
νείς. Μάλιστα, οι διοικήσεις
των νοσοκομείων είχαν εντο-
λή να τους διασκορπίσουν και
να μην τους βάζουν όλους
μαζί, για να μπορέσει να

ασκηθεί εκβιασμός στον κα-
θένα τους απομικά να σπάσει
την απεργία πείνας. Η «υγειονομική βόμβα» αποδεί-
χτηκε ένα γκεμπελίστικο πυ-
ροτέχνημα που είχε σαν σκο-
πό να ξεσκώσει τον κόσμο
ενάντια στους απεργούς πεί-
νας.

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά
για να ενισχύσουμε την άπο-
ψη, ότι ο Ανδρέας Λοβέρδος
συμπεριφέρεται σαν ένας κοι-
νός ναζί. Χαρακτηρίζει και
πάλι «υγειονομική βόμβα» την
ίδια την ύπαρξη των μετα-
ναστών, για να μπορεί η
αστυνομία, με συνοπτικές
διαδικασίες, να εισβάλλει στα
άθλια καταλύματά τους και
να τους μαζέψει, παραβιάζο-
ντας κάθε έννοια ασύλου της
κατοικίας. Και ανακοίνωνε τη
δημιουργία στα νοσοκομεία
ειδικών θαλάμων για μετανά-
στες με μεταδοτικά νοσήμα-
τα, προκειμένου να καλλιερ-
γήσει το μαζικό φόβο. Τα
«κλέφτες», «βιαστές», «δολο-
φόνοι» δεν φτάνουν, τώρα
βαφτίζουν συλλιβδήν τους
μετανάστες και φορείς επι-
δημιών. Αλήθεια, αυτή η «υγει-
ονομική βόμβα» γιατί δεν έχει
«σκάσει» τόσα χρόνια τώρα
που μετανάστες με μεταδοτικά
νοσήματα, προκειμένου να
μετανάστες έχουν κάποιο έγ-
γραφο. Οι υπόλοιποι μένουν
στα σπίτια τους και κυκλο-
φορούν με προφυλάξεις στις
γειτονίες τους. Τότε γιατί τους
συλλαμβάνουν, μιλονότι επι-
δημιώνουν τα νόμιμα έγγρα-
φα που κατέχουν; Για να
«επιδείξουν έργο». Για να καλ-
λιεργήσουν τον τρόμο στους
μετανάστες και τη φασιστική
συνειδηση τους. Τότε γιατί τους
μετανάστες, στη λαϊκή συνειδηση
η αντίληψη για την αναγκαιό-
τητά της, προκειμένου να μας
προστατέψει από τους «κα-
κούς» και τα «κακά» (ο καπι-
ταλισμός, η τρόικα, η «κινε-
ζοποίηση»), οι υπουργοί προ-
φανώς δεν σχετίζεται με την
εθνική καταγωγή.

Οι μένει; Μένει ο διοικω-
ρισμός κατά τα ναζιστικά πρό-
τυπα, η καλλιέργεια του ρα-
τσιστικού μίσους, η προσπά-
θεια ανάπτυξης μαζικής φα-
σιστικής συνειδησης. Ισως σε

επόμενη φάση, ο Λοβέρδος,
ο Χρυσοχοΐδης, ο Καμίνης και
οι υπόλοιποι που συνογωνί-
ζονται σε ρατσιστικό μίσος
τον Καρατζαφέρη και τους
Χρυσαυγίτες, να ζητήσουν να
μαρκάρονται οι μετανάστες
με ένα «Μ» και να το φορούν
πάντοτε ραμμένο στα ρούχα
τους, μη τυχόν και κάποιοι
δεν αναγνωρίζονται ως τέ-
τοιοι.

Ο έτερος της παρέας των
«νεοναζί με κοστούμι», ο Χρυ-
σοχοΐδης, συνεχίζει τις καθη-
μερινές επιχειρήσεις σκούπα,
έχοντας μαζέψει μέχρι στιγ-
μή δυο-τρεις χιλιάδες μετα-
νάστες και πρόσφ